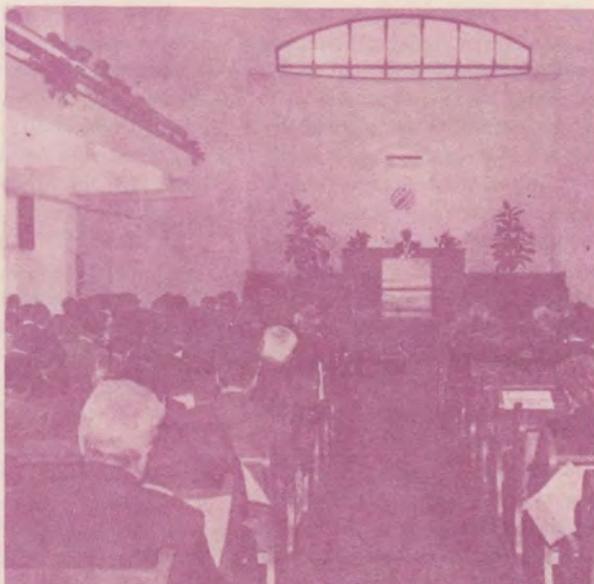

Curierul adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS

SEPTEMBRIE 1995

Rapoarte, reportaje, interviuri, fotografii

La Arad, precum în cer...

Florin Lăiu

Pentru adventiștii români, Adunarea generală și festivitatea de la Arad a constituit, oarecum, o continuare a atmosferei de la Utrecht, cu multiplele ei emoții. După o călătorie nocturnă cu trenul sau cu mașina, sutele de delegați și invitați sosiți în dimineața zilei de joi au fost întâmpinați de edificiul excepțional al bisericii nou construite pe o stradă care, în mod ironic, poartă numele Maresalului. Primul lucru pe care dorim să-l spunem este că arădenii ne-au arătat aici o ospitalitate avraamică. Într-un cuvânt, ne-am simțit ca acasă, unii chiar mai bine decât acasă.

A face pe cronicarul, când e vorba de istorii petrecute alaltăieri, nu este o treabă simplă. Ce să spui? Ce să nu spui? Și, mai ales, cum să spui, pentru a păstra parfumul realității care încă a rămas în inimile noastre? Sper că cititorii noștri vor fi milostivi față de cei care semnează aceste rânduri sărace. Sărace, de exemplu, în dezvăluiri de ordin „politic”. Această „lipsă” se datorează în primul rând atmosferei destinsă și extinse în care s-au desfășurat lucrările electivă și chiar conversațiile particulare. Dacă n-ar fi fost așa, v-aș fi spus.

Participarea fraților Frikart și Amelung de la Diviziunea Euro-Africa, precum și prezența multor invitați, pensionari sau laici, au dat întâlnirii de la Arad un aer unic, sărbătorec. Nu am simțit temeri și tensiuni din partea cuiva, deși mi se pare natural să fi existat. Am trăit sentimentul profund al apartenenței, al împlinirii personale, într-o familie mare și iubitoare, în mijlocul unor frați cu care

nu mi-e rușine. Am început fiecare adunare cu rugăciune, cu un cuvânt biblic din partea mesagerilor Diviziunii, am putut asculta în program și câte o formație muzicală. Dar poate că cea mai melodică muzică a fost aceea a cifrelor. Deși matematica mi-a părut întotdeauna aridă, rapoartele prezentate de frații care au ocupat în mod onorabil funcții în Comitetul uniunii au făcut uz de multe cifre care au încântat cu siguranță și urechile îngerilor. Este uluitor să vezi ce a făcut Dumnezeu pentru biserica noastră în numai câțiva ani. Și nu aducem laude unor oameni, dar ne bucurăm în Spiritul lui Dumnezeu că aleșii noștri din 1990 s-au dovedit demni de încrederea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Nu putem trece cu vederea buna organizare manifestată pentru caza și masa participanților. Cu o asemenea ocazie, s-a putut vedea un spirit de economie și generozitate în același timp. Liderii foarte vizibili, care au plănuit aspectele materiale ale întâlnirii, au încurajat generozitatea bisericii „invizibile”. Și nu s-au înșelat. Căminurile adventiștilor arădeni ne-au oferit un adevărat confort sporit, plus zămbete și iubire creștină, iar restaurantul Trascău, unde luam masa, a fost asaltat de ajutorul foarte concret și gustos al fraților noștri, ajutor venit chiar și din împrejurimile apropiate sau mai depărtate.

Nu încerc să străpung cu imaginația gândurile celor care au participat în comitetul de numiri. Prevederile organizației noastre sunt atât de democratice și de funcționale

incât, pentru oricine obișnuiește să gândească dincolo de temperatura pasiunii, ele garantează, cu probabilitate maximă, cele mai bune soluții existente la un moment dat. Însă, deși n-am participat la asemenea dezbateri, ca fiecare am venit și eu cu o listă secretă în minte. O listă nu foarte precisă; am lăsat destul loc Spiritului Sfânt să-mi strice schema. Dar rezultatele au confirmat-o în proporție de 90%. Și, fără să discutăm unii cu alții, poate că mulți ne-am gândit la același nume. Este, oare, păcat să ne imaginăm mai dinainte ce ar trebui să se întâmple? Suntem, oare, mai predispuși influenței divine atunci când ne lipsește imaginația și spiritul critic? Creierul omenesc este superior pietrei Urim tocmă prin aceea că el înțelege de ce i se luminează sau i se întunecă chipul la auzirea unui nume.

Această „imperfecțiune” naturală a omului, care, adesea, ne contrariază (când o întâlnim la aproapele nostru), are o strălucire mai sfântă decât aceea a sorțului miraculos care cădea pe cineva în vremurile biblice. Și, dacă cineva ar fi nemulțumit de judecata cuiva, de alegerea făcută de alții, să-și amintească de câte ori a fost dezamăgit de propria sa alegere.

De aceea, fie că recunoaștem, fie că nu, fiecare venim cu schema noastră. Frumusețea este că, în măsura în care suntem controlați de un Spirit superior spiritului nostru, schemele noastre încep să semene și să se combine armonios. Nimeni nu-și alege un partener de viață la inspirația momentului, ci - cu mai multă sau mai puțină înțelepciune - după unele tatonări ale imaginației și alegerii sale. Iar dacă mai târziu

simte că alegerea n-a fost „perfectă”, cel puțin știe că își va sprijini alesul sau aleasa până la moarte. Cei care privesc din afară rămân adesea surprinși de alegerea tinerilor. În final, toți participă la nuntă și le fac urări de bine. Deși alegerile eclesiastice nu sunt încărcate de același dramatism existențial, ele ne învață să folosim, pentru onoarea Domnului, aceeași înțelepciune. Să ne rugăm pentru reprezentanții și conducătorii bisericii de pretutindeni. Ei sunt aleșii Domnului și ai noștri.

în care unii dintre îngeri, apoi toți, au cerut să meargă ei înșiși în această misiune. Vă imaginați că această inițiativă a fost o reacție în aceeași secundă? Eu cred că a fost mai întâi unul care s-a oferit, apoi și alții au preluat ideea. Ar fi putut, oare, o asemenea ocazie să ofere un criteriu de alegere a unor noi comandanți cerești în locul celor căzuți?

Slavă Domnului, noi nu suntem acum căzuți. Alegerile sunt examene morale și nu sunt o ilustrare a judecății celor vii. Ele sunt schim-

pul pe care ni l-au oferit după pauze scurte în program, a fost invitată și teologia să spună câteva cuvinte. Vorbitorul, din partea Institutului Teologic, a provocat audiența la un studiu al subiectului timpului venirii Domnului: este el un timp fixat de Dumnezeu, în mod arbitrar, sau este un timp condiționat, care poate fi grăbit sau întârziat? Cum armonizăm tot ce spune Biblia și Spiritul Profetic referitor la această temă? După mai bine de 150 de ani de așteptare, adventiștii se simt siliți să-și pună asemenea întrebări.

Frații care au slujit până acum în cele mai înalte funcții administrative au fost cinstiți cu cuvinte de recunoștință și îmbrățișări. La rândul lor, ei au predat ștafeta cu demnitate și încredere succesorilor lor. Cu această ocazie, fratele Nelu Dumitrescu a trecut, nostalgic, dar hotărât, în „rezervă”. Dânsul a depus coroana la picioarele Domnului, dar este decis să nu-și depună armura. Felicitări, și Dumnezeu să binecuvânteze cu sănătate și viață lungă pe toți cei încărcați în bătăliile Domnului!

După încheierea lucrărilor și încredințarea celor aleși în mâna lui Dumnezeu, participanții au immortalizat evenimentul Arad într-o fotografie comună care va semăna cu lucrarea Domnului: nu se va distinge chipul meu, probabil, dar mulțimea de chipuri adunate într-un zâmbet frățesc va fi o reflectare a chipului lui Isus în noi, așa cum am trăit și simțit la Arad, în acele zile de august 1995.

Spre seară, ne-am risipit în diferite direcții, mulți dintre noi fiind invitați în comunitățile locale sau învecinate. Astfel, am adăugat un plus de bucurie la aceea de a ne revedea cu mulți dintre iubii noștri frați la Arad. O armată de lucrători și pastori, de laici proeminenți și de slujitoare ale altarului familial ne-am risipit ca să începem un Sabat de odihnă sărbătorească și, respirând această atmosferă înviorătoare, să ne întoarcem în comunitățile noastre, înapoi... pe pământ, unde dorim să fie precum în cer!

Arad, 3 august, ora 9.00. Deschiderea oficială a Adunării Generale, sub emblema Uniții în Hristos. Istoria adventă din România numără deja 125 de ani.

Biblia ne învață că și uniunea străjerilor sfinți din cer are un comitet al ei (Dan. 4,17). Nici Dumnezeu Însuși nu ia anumite hotărâri de unul singur. El nu este un dictator al universului. Lui îi place să-și delege pe cât posibil autoritatea și să-și împartă judecata și competența. Oare, după ce criterii funcționează organizația cerului? A fost pus Gabriel în locul lui Lucifer printr-un decret divin sau mai întâi a fost ales de îngeri? Dacă există alegeri în cer, oare după ce criterii se fac ele, acolo unde nu există păcat, nici contestație? După alfabet, ca să nu existe discuții? Prin rotație, să fie mulțimi toți? Sau, poate, Spiritul Sfânt știe să-i conștientizeze pe îngeri cu privire la aceia care slujesc pe Dumnezeu și întregul univers cu cea mai adâncă umilință, devotere și iubire dezinteresată? Nu pretind a fi expert în organizație cerească, dar îmi amintesc de Ellen White, care a văzut în viziune momentul în care Domnul a descoperit îngerilor că va trebui să coboare pe pământ pentru a muri în locul păcătosului; momentul

bări ale poziției de zbor, având în vedere binele comun. Ele sunt ocazii în care ne manifestăm libertatea și judecata colectivă, atât cât le avem. Și atunci când, în sinceritate și credință, cerem asistența divină, Spiritul lui Dumnezeu hotărăște prin hotărârile noastre. Singurul lucru care ne mai trebuie este să fim consecvenți, să investim în continuare credință și iubire, prin rugăciune și spirit de disciplină creștină.

În timp ce comitetul de numiri, comitetul de propuneri și comitetul de acreditări au lucrat în încăperi separate, delegații au discutat diverse aspecte ale lucrării prezentate în rapoarte și au votat acceptarea lor. Cu aceste ocazii s-au făcut propuneri pe care cei în drept le-au notat. În special, lucrarea editurii noastre a atras un interes deosebit.

În sfârșit, vineri după-amiază, s-au propus și s-au votat, într-o atmosferă de împlinire, toate celelalte nume care aveau să constituie Comitetul uniunii noastre, după ce mai înainte se aleseseră, prin vot secret, primii trei „stâlpi” ai ei. În tim-

Lumina strălucește la orizontul întunecat al pământului

Raportul președintelui

Stimați delegați și invitați la cea de a 13-a Adunare electivă a Uniunii de conferințe,

Sentimentele și gândurile mele de astăzi sunt exprimate foarte bine prin cuvintele lui David:

„Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, faceți cunoscut printre popoare faptele Lui înalte!

Cântați, cântați în cinstea Lui!
Vorbiți despre toate minunile Lui! Făliți-vă cu Numele Lui cel Sfânt!

Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul! Aduceți-vă aminte de toate minunile pe care le-a făcut, de minunile Lui și de judecățile rostite de gura Lui.

Vestiți din zi în zi mântuirea Lui; povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!“ (1 Cron. 16,8-12,25).

Nu-mi pot prezenta raportul, fără ca mai întâi să mă plec în umilință înaintea Domnului și să recunosc în fața dv. minunile, bunătatea, îndurarea și dragostea Lui, dovedite cu prisosință în lucrarea bisericii adventiste.

Am avut privilegiul deosebit ca, în ultimii cinci ani, să fim împreună cu frații mei colegi, responsabili ai unei biserici și ai unei lucrări înfricoșătoare, să purtăm povara complexității a conducerii unui popor, a unei frățietăți, a unei mulțimi care crește, care se dezvoltă - dar care se și revoltă - cu varietate de temperamente, de educații, de concepții și de aspirații. Și toți să fie o familie care, în diversitatea ei, rămâne unită pentru că toți merg în aceeași direcție: Canaanul ceresc.

Experiența ultimilor ani mi-a adâncit convingerea că nimeni nu este în stare să lucreze singur pentru Dumnezeu și că nimeni nu este vrednic pentru aceasta. Numai o acțiune unită poate aduce reușită.

Mărturisesc cu toată bucuria despre colaborarea și despre spiritul creștinesc care s-au manifestat în Comitetul uniunii în tot acest timp. În ciuda deosebirilor de vederi sau a părerilor personale diferite, totdeauna s-a dat pe față un spirit de sinceritate, deschidere și străduința de a ajunge la unitate și armonie.

Acum cinci ani, când acest comitet a primit mandatul din partea Adunării generale electivă, sugeram ca una dintre prioritățile activității noastre în această perioadă de tranziție să fie o îmbunătățire a relațiilor dintre membrii bisericilor locale, în vederea unei mărturii unite pentru Dumnezeu față de semenii noștri. Am reușit sau nu? Răspunsul îl aveți sigur dv.

Și a început timpul de tranziție, cu descoperiri de ținte și nevoi, cu reorientări, cu poticniri și cu ridicări.

În primul rând, ca o prioritate absolută, s-au lansat și au fost realizate campaniile naționale de evanghelizare, în care o bună parte din pastori și aproximativ 1/3 din membrii bisericii s-au implicat personal. S-au adăugat la acestea mărturia personală, completată cu experiența proprie a convertirii, care au înviorat spiritul misionar.

Programele de evanghelizare, cu seminariile de Apocalipsa, Anul profeției și Anul prieteniei, au oferit multora ocazia pentru implicare.

Ce păcat că doar o treime din membrii bisericii au prins ocaziile ce s-au ivit! Unde au fost celelalte două treimi? Ce biruință am fi câștigat cu ajutorul Duhului Sfânt și ce experiență personală și colectivă am fi atins, dacă am fi ajuns ca „majoritată” membrilor bisericii să-și fi unit eforturile cu acelea ale pastorilor și ale slujbașilor comunității?! Lucrarea ar fi înaintat ca focul în miriște, după declarația cunoscută nouă tuturor, și ar fi adus între noi mult așteptata revărsare a Duhului Sfânt în Ploaia târzie. Momentul Tg.Mureș a constituit un punct decisiv, când sunetul de trâmbiță al Comitetului uniunii a fost: mobilizarea generală pentru evanghelizare, care urma să fie pusă în aplicare în cele două direcții clasice: înainte și în sus! Înaintarea pe orizontală, prin extinderea cantitativă și creșterea spirituală pe verticală.

Pe orizontală, se pot constata progrese decisive! Creșterea numărului de comunități și intrarea în teritorii noi, împreună cu creșterea numărului de membri ce se apropie de 70.000. Veți vedea din raportul secretarului cifre care vor fi încurajatoare.

Uniunea a recomandat bisericii o strategie care, pusă în aplicare, să deschidă noi orizonturi și noi căi de implicare a tuturor în cele două direcții principale: predicarea Evangheliei în afară și consolidarea în interior a vechilor membri împreună cu noii veniți, astfel ca ținta pusă de apostolul Pavel, o „biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta”, să fie urmărită cu constanță.

În anii din urmă, la oastea lucrătorilor, s-au adăugat zeci și zeci de tineri absolvenți ai Școlii noastre teologice, ca și lucrători fără studii, care s-au antrenat pentru a deveni campioni ai urcării înălțimilor spirituale și îndrumători neobosiți ai membrilor bisericii noastre.

Dar, în anii aceștia, cei ce ne-au părăsit prin moarte sunt mult mai numeroși decât ne-am fi așteptat. Ei au trecut la odihnă după toate ostenele lor, și faptele lor îi urmează.

În perioada aceasta, departamentele uniunii au fost preocupate de promovarea tuturor activităților bisericii, astfel ca, în mod echilibrat, toate părțile trupului lui Hristos să se dezvolte armonios.

Astfel, Școala de Sabat a reușit să pregătească manuale pentru instructorii Școlii de Sabat, împreună cu studiile biblice trimestriale pentru toate vârstele. Hrană a fost din belșug și la timp. Câți s-au alimentat regulat și continuu?

Tineretul, cum era și normal, a avut ocazii peste ocazii de creștere, de organizare, de activitate misionară, de extindere a viziunii, de a se educa pentru slujire. Manifestări de anvergură au marcat acești ani, împreună cu activități anonime, cu experiențe de convertirii personale și de lucrare misionară. Tineretul este în marș!

În domeniul educației, saltul a fost impresionant. În anul 1992, Seminarul Teologic a devenit Institut Teologic, oferind deja până în prezent 100 de diplome de licență în teologie. Institutul a primit deja preacreditarea preliminară din partea bisericii.

Concomitent cu aceasta, au luat naștere cele trei licee adventiste, al căror personal didactic, în ciuda unor greutăți considerabile, continuă cu perseverență și dăruire să pregătească membri și slujbași pentru biserică și cetățeni pentru lume.

Nu pot trece cu vederea Școala postliceală adventistă de asistenți medicali de la Brăila, rod al tenacității și inițiativei laice, care a devenit în ultimul an școala bisericii, urmând procesul de acreditare al Conferinței Generale.

Departamentul de relații publice și libertate religioasă a fost în si-

tuția de a interveni și a obține rezultate pozitive în programarea examenelor la școlile de stat. Pe măsură ce timpul a înaintat, în condițiile de libertate, au apărut situații care cer o activitate și o implicare din ce în ce mai serioasă în apărarea libertății religioase.

S-au organizat seminare internaționale cu subiecte de specialitate în vederea discutării principiilor de toleranță și educației în această direcție.

Acest departament va avea de rezolvat situații din ce în ce mai dificile și mai delicate, care vor cere clarviziune, tact, curaj și statornicie. Pentru viitor, va fi nevoie de un jurist care să apere și să lupte pentru rezolvarea tuturor situațiilor în spiritul dreptului și al prevederilor constituționale.

Asociația pastorală și evanghelizarea au avut de purtat o povară deosebit de grea. Crearea cadrului administrativ și educativ s-a făcut prin editarea de manuale necesare activității pastorale, plus Manualul bisericii și Manualul prezbiterului. S-au inițiat cursuri de educație continuă pentru pastori în vederea creșterii eficienței și a spiritualității lor.

În domeniul evanghelizării, putem spune că s-au inițiat acțiuni epuizante pentru dezvoltarea spiritului misionar și a atmosferei propice dezvoltării lui. Una dintre inițiativele cu efecte pe termen lung este organizarea Școlii de misionari voluntari, adevărată școală a profesilor, care îi pregătește pe tineri și pe vârstnici să dea o mărturie unită lumii. Dumnezeu să dea binecuvântarea Lui bogată tuturor profesorilor și elevilor și facă El ca numărul lor să crească până va cuprinde toată biserica din România.

Departamentul *sândatate și temperanță* este un domeniu-cheie pentru educarea bisericii într-o viață sănătoasă în spiritul reformei sănătății și o pană de despicare în evanghelizare.

Ca braț drept al soliei îngerului al treilea, el trebuie întărit și dezvoltat. Se simte nevoia unei educații perseverente a membrilor bisericii, oferindu-se soluții practice și programe bine gândite, pentru ca poporul Domnului să fie nu numai un popor fericit, ci și sănătos la

minte și la trup. Au avut loc inițiative și acțiuni educative și luări de poziție, dar trebuie înaintat cu mult curaj și perseverență.

Viața de familie a avut de lucru în convenții, seminari de sfătuire premaritală, conferințe publice cu largă audiență. Dar lucrul este mult, lucrători sunt puțini. Aici este foarte mult de făcut, căci, în ciuda eforturilor depuse, viața de familie lasă încă de dorit. În familii, situația nu este ideală, dar noi credem că de acolo va porni o viață adevărată.

Departamentul *publicații* a cunoscut o experiență deosebită, mai ales începând cu anul 1994, când lucrarea de colportaj a pornit la drum. Atât prin Casa de editură a bisericii, cât și prin alte tipografii, s-a asigurat literatura necesară în milioane de exemplare, care vor ajunge să se răspândească precum „frunzele toamnei”. Planurile și țintele curajoase ale acestui departament ne umplu de speranță.

O noutate, în ultimii ani, este *Radio „Vocea Speranței”*. Activitate de pionierat, cu pregătirea cadrelor din mers, activitatea acestei „voci fără frontiere” și fără discriminare trebuie să ajungă să trâmbițeze mesajul Evangheliei cu o mai mare competență. Cele patru posturi de emisie din București, Constanța, Brașov și Timișoara sunt cu totul insuficiente, dar există mari speranțe pentru viitorul apropiat.

Toate aceste activități, precum și altele s-au constituit în tot atâtea eforturi omenești care, în colaborare cu factorii divini, au dus la rezultatele pe care le veți auzi în rapoartele care vă vor fi prezentate de către responsabilii de departamente.

Acestea ar fi trebuit să conducă la creșterea spirituală a comunităților noastre, a membrilor noștri. Care este situația reală?

O primă constatare îmbucurătoare este spiritul de sacrificiu al majorității membrilor, concretizat în construcția numeroaselor case de rugăciune, prin credincioșie în susținerea lucrării prin zecimi și daruri și, ca urmare, o recunoaștere permanentă a binecuvântărilor lui Dumnezeu.

De la entuziasmul misionar al anului '90, treptat-treptat s-a constatat o scădere a zelului și a implicării. Cauzele sunt diferite: de la interesele personale accentuate, la descurajare din lipsă de rezultate așteptate și comunitate.

Atașamentul față de standardele și principiile bisericii a slăbit în viața unora dintre membrii noștri. Unii cred că democrația înseamnă haos sau libertinism și găsesc scuze și sprijin în influențele rele, venite din afară.

De la înălțimea acestei adunări reprezentative, cred că singura soluție pentru îndreptarea tuturor lucrurilor pe care le-am amintit și a altora ca ele este o redeșteptare a adevăratei evlavii în viața noastră, a tuturor, pastori și laici; cultivarea adevăratului spirit advent în familiile, instituțiile și comunitățile noastre; promovarea unui atașament neabătut față de biserică și de organizația ei; alimentarea viziunii înalte ca ele este o redeșteptare a misiunii misionar al acestei biserici; și, mai presus de orice, asemănarea cu Hristos, ca unică țintă personală și generală. Nu cred însă că pot trece mai departe fără să-mi exprim convingerea că numai prezența și lucrarea Duhului Sfânt, ca Ploaie timpurie și târzie, va ajuta biserica noastră și pe noi toți să încheiem lucrarea în inimile noastre, în familie, între vecini, în toate localitățile și în întreaga țară.

Ca popor profetic, în mijlocul căruia Spiritul profeției este prezent în toate activitățile zilnice, sfătuindu-ne, dirijându-ne, încurajându-ne și muștrându-ne, suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru acest dar prețios, trimis cu atâta îmbelșugare bisericii Sale din zilele de pe urmă.

Astăzi, când acest comitet stă să dea socoteală de isprăvnicie, prezint cu umilință rodul activității bisericii întregi, de fapt, a dv. și a comunităților, rugând pe bunul Tată ceresc să-l primească și să-l înmulțească spre slava Sa și spre bucuria noastră.

Și, pentru că noi n-am fost decât robi netrebniți și n-am terminat încă lucrarea încredințată, ne supunem

poruncii pe care am ales-o ca motto: „Trebuie să proorocești din nou”, prin care Domnul secerișului ne cere să continuăm să lucrăm, să credem și să sperăm până la a doua venire, neuitând că Domnul Își va încheia lucrarea.

Ne îndreptăm cu mare grabă către încheierea de mileniu, ne îndreptăm cu încredere și cu aceeași grabă către venirea Domnului care este „mult mai aproape de noi decât atunci când am crezut”.

Și totuși, viitorul nu este nesigur. Avem Cuvântul proorocei, care ne luminează calea cea îngustă și sigură.

Întorcându-mă la biserica apostolică, a cărei istorie o vom repeta la o scară impresionantă, aștept să repetăm câteva fenomene apostolice:

1. Veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt (Fapte 1,8).

2. Veți fi martori peste tot (Fapte 1,8).

3. O inimă și un suflet (Fapte 4,32).

4. Învățătura apostolilor, dragostea frățească, rugăciuni de mijlocire (Fapte 2, 42).

5. Mulțime de preoți vor veni la credință (Fapte 6,7).

6. Rugăciunea noastră: Uită-te la amenințările lor, dă putere solilor Tăi! (Fapte 4,29).

7. Vom merge din loc în loc (Fapte 8,4).

8. Evanghelia va fi predicată oricărei făpturi de sub cer.

Amenințările nu vor lipsi, atacurile se vor înmulți, piedici se vor ridica, trădarea însărcinării se va da pe față, dar Evanghelia va continua să înainteze, dusă de îngerul din Apocalipsa 14.

Triumful lucrării va depinde în cele din urmă de factorii divini care scapă controlului și înțelepciunii noastre: milioanele de tipărituri răspândite ca frunzele toamna, cuvintele rostite, faptele de milă, vizitele misionare, radioul și televiziunea împreună cu ceilalți factori pe care această biserică i-a pus în mișcare. Cine poate calcula rezultatele?

Stimați frați și surori, lumina strălucește puternic la orizontul în-

tunecat al pământului. Dumnezeu Își conduce lucrarea Sa organizată, în timp ce la orizont se conturează imaginea fiarei din Apocalipsa 13. Și tot pământul se miră după ea, cu o excepție: adventiștii, care nu se închină fiarei și chipului ei. Ea va mobiliza lumea întreagă. În fața acestor perspective se cere un singur imperativ: unirea. „Uniți-vă, stați împreună, lucrați împreună, căci lumea se va uni împotriva voastră”, spune Ellen White.

Adventismul, prin natura soliei și a teritoriului cucerit, este mișcarea cea mai mare, cea mai importantă. El este adevărata mișcare ecumenică - și singura, și ultima - și va rămâne până la sfârșit biserica lui Dumnezeu.

În fața acestei realități, iubim pe Dumnezeu, iubim adevărul, suntem una cu biserica, cu necazurile și cu succesele ei, suntem fericiți că ne găsim în slujba lui Dumnezeu și dispunem de tot ajutorul său. Nu putem slui decât unui singur Domn și acesta rămâne pentru noi Dumnezeu.

Să intrăm în dialog cu lumea spre a-i oferi o imagine reală a bisericii lui Dumnezeu, care este angajată în crearea unei societăți noi.

Anii și zilele care vin vor proba credințioșia noastră, devotamentul nostru, atașamentul nostru, declarațiile noastre și activitatea noastră.

Viitorul apropiat ne pregătește o comoară veșnică de slavă. Să fim la înălțimea programului lui Dumnezeu pentru noi în această generație, căci este ultima și cea mai favorizată.

Acum, la încheierea acestui mandat încredințat de Dumnezeu și de biserică, doresc ca bunul Tată ceresc să-i folosească pe cei care sunt gata să „proorocească din nou”, la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.

Curând, foarte curând, tot ce am crezut, tot ce am sperat, tot ce am văzut prin profeție, tot ce am predicat altora va fi o realitate prezentă, iar credința noastră își va găsi în sfârșit împlinirea: „Iată, El vine pe nori, și orice ochi îl va vedea.”

Misiune, statistici și perspective

Raportul secretarului

Stimați delegați, frați și surori

Avem o ocazie deosebită să ne aflăm în acest loc important pentru biserica adventistă din România. Aceasta este mai mult decât adunarea obișnuită, la fiecare cinci ani, a Uniunii române; aceasta este și o ocazie aniversară. Este, deci, potrivit să ne luăm câteva minute să cercetăm rapoartele istorice ale începuturilor și dezvoltării adventismului în România.

Prima constituție a României (1866) avea prevederi privind libertatea de conștiință. Tratatul de pace, semnat la Berlin (1878), după încheierea războiului ruso-româno-turc, stipula (art. 44) că „libertatea practicilor religioase trebuie să fie garantată tuturor cetățenilor statului român și, de asemenea, cetățenilor străini; nici un obstacol nu va fi ridicat în calea organizării diferitelor comunități religioase și a relațiilor acestora cu conducătorii lor spirituali”.

Rezultatele lucrării personale și ale conferințelor publice ale lui M.B. Czechowski în Transilvania nu ne sunt cunoscute, dar predicarea sa în Pitești, în 1870, a dus la formarea unei grupe de credincioși adventiști

de ziua a șaptea, printre care ing. Toma Aslan și familia sa. În 1884, funcționa în Pitești prima biserică adventistă, care și-a asumat și povara de a publica periodicul „Adevărul prezent”. În același an, George Butler, președintele Conferinței Generale, a petrecut patru zile la Pitești.

Un nou început și consolidarea bisericii

În 1913, s-a format la București Conferința Română, iar în 1914, a început să fie publicat „Curierul Misionar” pentru cei 624 de credincioși adventiști. În 1916, înaintea primului război mondial, erau 824 de membri, pentru ca, la formarea statului român în 1918, cu un teritoriu mult mărit, biserica adventistă să aibă 2.500 de membri, în 50 de comunități. După 2 ani, s-a format Uniunea română, cuprinzând 99 de comunități și 2.540 de membri.

A doua constituție a României, votată în 1923, garanta „libertatea de conștiință și cult religios”. În realitate viața bisericii era mult stânjinită de jocul politic al principalelor partide, influențate de biserica națională. În ciuda acestui fapt, biserica a continuat să crească, cu mari sacrificii. Un raport statistic din

ianuarie 1930 menționează 405 Școli de Sabat, cu 17.433 de participanți, precum și 119 lucrători, dintre care 42 de pastori întăriți.

După cel de-al doilea război mondial, în 1946, înaintea declanșării măsurilor restrictive, biserica adventistă era formată de 551 de comunități și număra 21.500 de membri. După 40 de ani, în 1983, erau 46.000 de membri în 520 de comunități. Când a avut loc revoluția, erau 49.855 de membri și același număr de comunități. Printre primele hotărâri luate de Comitetul uniunii a fost înființarea de biserici locale în localitățile unde erau suficienți membri și redeschiderea fostelor biserici închise. Date semnificative din rapoartele statistice ale ultimilor cinci ani și jumătate se află în tabelul de pe această pagină.

În cursul acestor cinci ani și jumătate, 30.096 de persoane au intrat în rândul membrilor, prin botez și mărturisire de credință, iar biserica a avut o creștere netă de 17.075. Se știe că un număr semnificativ de adventiști din România au părăsit țara, în mod special în 1990 și 1991, micșorând astfel creșterea netă.

1992 a stabilit un record al botezurilor: 7.356. A fost anul primei campanii naționale de evanghelizare, care s-a bazat mai ales pe seminare de Apocalipsa ținute de mulți laici. După un declin, în 1993 și 1994, 1995 aduce semnele unui reviriment.

Din perspectivele misiunii evanghelistice a bisericii, datele existente evidențiază câteva probleme majore:

1. Există încă zone întinse fără prezență adventistă, unele dintre ele chiar în imediata apropiere a unor

Anul	Nr. comunități	Nr. membri la început	Intrări prin botez și vot	Ieșiri prin apostazie	Nr. membri la sfârșit	Creștere netă
1990	809	49.855	4.762	437	52.040	2.185
1991	835	52.040	5.455	451	55.707	3.667
1992	897	55.707	7.356	511	60.660	4.953
1993	941	60.660	5.225	770	63.531	2.871
1994	990	63.531	4.483	921	65.670	2.139
1995 tr.1 + 2	994	65.670	2.815	507	66.930	1.260

teritorii cu mare concentrare adventistă.

2. Lucrarea în orașele foarte mari - Pitești, Râmnicu-Vâlcea, Sibiu, Drobeta Tr.-Severin, Timișoara, Oradea, Satu Mare, Baia Mare, Suceava, Focșani, Tg. Jiu - nu a atins potențialul maxim. În unele locuri, biserica este practic necunoscută publicului larg. Și mai alarmantă este situația în multe orașe de mărime medie și mică, în care bisericile sunt destul de mici și stagnează. Aceste comunități au nevoie de o înnoire a viziunii, pentru a depăși mentalitatea de societate închisă și a deveni un loc în adevăr atrăgător pentru locuitori.

3. O provocare colosală o reprezintă zona București, cu această diversitate în creșterea locuitorilor, cu spiritul lor mândru, cu stilul lor de viață trepidant, cu pătrunderea masivă a filozofilor orientale și cu mari disfuncții sociale. Acesta este un loc în care biserica nu-și poate permite să rămână izolată în interiorul comunităților supraaglomerate, ci trebuie să dobândească o poziție de maximă vizibilitate.

4. Lucrarea de câștigare de suflete în zone în care alte biserici decât cea ortodoxă au o prezență semnificativă - regiuni locuite de romano-catolici, reformați, neoprotestanți.

5. Crearea unui modus vivendi sau chiar a unei căi de împăcare cu Mișcarea de reformă. Pastorii și membrii noștri știu foarte bine ce dureros este să-i vadă pe cei aflați pe pragul convertirii la Isus cum sunt căutați și cum, prea adesea, mintea lor este întoarsă de la iubirea față de Hristos și biserica rămășiței de către adventiști reformiști, dezorientați sau rău intenționați.

Alți factori de natură socială afectează creșterea și viața bisericii, între care șomajul și numărul în creștere al membrilor, mai ales tineri meseriași, care merg pentru lucru în țări occidentale, cu rezultate discutabile.

Starea corpului pastoral

Unul dintre factorii cheie ai dezvoltării constante a bisericii noastre

din România este echilibrul dintre principiul biblic al preoției tuturor credincioșilor și statutul respectat al fraților slujitori - lucrători biblici și pastori întăriți.

În ceea ce privește numărul lor, la începutul anului 1930, erau 119 persoane angajate de biserică, între care 42 de pastori întăriți. În 1983, erau 175 de angajați, dintre care 140 de pastori întăriți. De atunci, deși numărul lucrătorilor a continuat să crească până la cifra prezentă de 254 de persoane cu funcții pastoral-administrative, dintre aceștia numai 90 sunt pastori întăriți, iar numărul celor ce se află în câmp este incredibil de mic - 60! În 22 de ani, numărul pastorilor întăriți s-a redus la 64%, în timp ce numărul de comunități aproape s-a dublat, iar numărul de membri a crescut cu 66% și s-au format două conferințe.

De fapt, aceasta explică, în parte, dificultățile majore pe care le întâmpină conferințele în păstoria comunităților. Nu cumva totuși această apăsătoare criză de pastori a fost o binecuvântare ascunsă? Comunitățile, cu tendința lor de a se bizui prea mult pe pastorul întărit, au fost „forțate” să recunoască darurile păstoririi existente în mijlocul lor, unde prezbiterii trebuie să fie întăriți și să-și împlinescă sarcinile la care sunt îndreptățiți. Același lucru s-a întâmplat cu tinerii lucrători biblici care, fiind aleși ca prezbiteri, au fost de asemenea întăriți.

Este adevărat că, uneori, acest transfer de autoritate a condus la o ambiguitate a rolurilor și chiar la o greșită folosire a autorității. Dar, punând Manualul bisericii în mâna membrilor și conducătorilor bisericii, această confuzie poate fi depășită. Sperăm că această mișcare a fost în direcția cea bună.

Un alt neajuns mai profund, la nivelul pastorilor, este distanța cronologică dintre grupul principal de pastori întăriți - cei mai mulți aproape de vârsta pensionării - și grupul mai tânăr și mai puțin numeros de pastori (în vârstă de 40-45 de ani). Urmează un alt gol cronologic între aceștia și vasta majoritate a lucrăto-

rilor biblici și a pastorilor neîntăriți (în jurul vârstei de 30 de ani). Generații întregi de pastori lipsesc pur și simplu.

Suntem în situația de a vedea abia acum ce lovitură bine calculată a primit corpul pastoral prin controlul strict, din trecut, al numărului de locuri de la Seminarul teologic.

Cu un câmp de lucru atât de vast, cu solicitări atât de numeroase și contradictorii asupra timpului și resurselor pastorilor, cu un sistem de sprijin slab pentru acești alergători singuratici, care sunt pastorii, cu energia de adaptare aproape epuizată, nu este de mirare că grupul pastorilor este aproape istovit și pradă ușoară pentru boli fizice, probleme nervoase, dificultăți de familie și căderi morale sau părăsirea lucrării - chiar sub pretextul de a răspunde unei invitații de a-i sluji pe românii adventiști risipiți în lumea întreagă.

Toți avem nevoie să învățăm să ne acceptăm limitele umane, să ne concentrăm efortul pe direcțiile vitale și să implicăm un cerc mult mai întins de persoane care să gândească și să împlinescă lucrarea Domnului. O mai bună administrare a resurselor umane din corpul slujitorilor lui Dumnezeu va avea o importanță decisivă în viitor.

Câteva domenii în care cerințele nu au fost atinse sunt: transmiterea eficientă a informațiilor de la și prin secretariatul uniunii, eforturi concertate în direcția colectării, păstrării și valorificării documentelor cu valoare legală și istorică și producerea diferitelor materiale necesare în comunitățile locale, pentru evidențele lor curente. Pentru aceste lipsuri, îmi asum întreaga responsabilitate. Pe măsură ce lucrarea bisericii devine mai întinsă și mai complexă, ea nu mai poate fi administrată ca o afacere de familie. Iar roțile în roți, pe care de obicei le privim ca reprezentând mecanismele complicate ale conducerii, au nevoie, mai mult decât oricând, de focul sacru al cerului - dragostea, smerenia, zelul și privirea care să caute numai slava Domnului.

Binecuvântarea Domnului îmbogățește

Raportul trezorerului (fragmente)

"Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere, căci preaiubiților Lui El le dă pâinea ca în somn" (Ps.127,1.2)

Binecuvântarea Domnului face mai mult decât efortul omenească și respectarea voinței Sale aduce mult folos. Această realitate este valabilă și cu privire la cei cinci ani în care Comitetul uniunii a primit cu mână largă binecuvântările Tatălui ceresc.

În vederea armonizării cu organizațiile bisericesti din lumea întreagă, în 1991 Uniunea română începe să aplice un nou sistem de contabilitate. Au fost efectuate convenții cu trezorerii și contabilii pentru a explica și învăța detaliile în materie de contabilitate și pentru a clarifica regulile și practicile în domeniul trezoreriei.

Efortul deosebit de a pătrunde în acest sistem contabil și administrativ total nou și de a iniția pe trezorerii și contabilii conferințelor este astăzi răsplătit, astfel încât sistemul funcționează.

În domeniul finanțelor, practica fondurilor neregistrate a fost înlocuită cu înregistrarea totală a sumelor depuse la comunități și direcționarea în armonie cu destinația acestora. Aplicarea acestui sistem financiar, cu toate dificultățile și tensiunile pe care le-a produs, a făcut vizibilă binecuvântarea lui Dumnezeu, asigurând fondurile necesare pentru toate cheltuielile de personal și proiecte misionare.

În ultimul an s-a resimțit o îmbunătățire și în contabilizarea fondurilor pentru bugetul comunităților,

datorită unei mai mari implicări a factorilor de răspundere, dar mai ales datorită serviciului de revizie. Registrul-chitanțier pentru evidența sumelor ușurează munca pentru casierii comunităților și ferește de erori.

În prezent putem spune că, în proporție de 95%, comunitățile din uniune țin contabilitatea pentru fondurile din bugetul comunității cu tot atâta exactitate ca și pentru fondurile destinate conferinței și pentru proiectele speciale.

Mulțumim pe această cale serviciului de revizie, care a făcut eforturi pentru reglementarea acestei situații, cât și trezoreriilor conferințelor, pastorilor, prezbiterilor și în mod special casierilor, care fac eforturi benevole deosebit de mari pentru a ajuta biserica.

Cât privește politica financiară, s-a aplicat un plan de păstrare a fondurilor în valută, pentru protejarea banilor și pentru a beneficia de un câștig real din dobânzi. De asemenea, s-a investit în construcția unui bloc de locuințe cu 42 de apartamente și peste 300 metri pătrați spații comerciale, care pot fi acum vândute pentru a avea bani pentru construcția seminarului. Investiția cu efect pe termen lung a fost prima preocupare. Astfel a fost investit pentru punerea pe picioare a tipografiei, a editurii, a radioului (un studio de producție, patru stații de emisie în țară și emisiuni în toată țara pe unde scurte din Slovacia), demararea colportajului, informatizarea tuturor organizațiilor și instituțiilor bisericii, proiecte de evanghelizare, etc.

Politica salarială a determinat un sistem de salarii și alocații care oferă salariaților bisericii un venit mai mare decât media veniturilor practi-

cate în țară pentru a da posibilitatea acestora să facă față problemelor și să susțină cu toată inima sistemul financiar al bisericii.

Pensiile acordate pensionarilor cultului urmează aceeași curbă de creștere ca și salariile pastorilor și depășesc drepturile care li s-ar cuveni după sistemul de stat.

Examinarea bilanțului anului 1995, cu fondurile de capital și de rezervă, ne îndreptățește să spunem că Uniunea română este o uniune puternică, capabilă să facă față nevoilor ce o confruntă.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru că a binecuvântat biserica cu o frățietate credincioasă, care o susține nu doar cu zecimi și daruri, dar și cu implicarea personală în proiecte de predicare și instruire în comunități, de evanghelizare și de construcții.

În concluzie, pot afirma că în prezent lucrurile sunt definitiv așezate într-un cadru de respectare a regulilor bisericii noastre mondiale. Noua contabilitate implementată, cadre formate, regulamente pregătite și comunicate, comunități care, în majoritatea covârșitoare, înregistrează toate sumele și fac distincție între zecimi, daruri pentru lucrarea mondială și daruri pentru activități locale, serviciul de revizie format și în plină acțiune, inclusiv un revizor care va verifica numai conferințele și instituțiile bisericii - toate acestea sunt premise, ca și micile nereguli care mai există să se remedieze cu timpul, indiferent cine va coordona acest compartiment.

Dumnezeu ne-a ajutat să ne îndeplinim cu succes mandatul, astfel încât obiectivele majore să fie realizate. Ținând seama de faptul că în urmă de cinci ani am acceptat trezoreria numai pentru mandatul care deja s-a încheiat, de dificultățile întâmpinate și de situațiile care se conturează pentru viitor, socotesc că este bine ca adunarea să se gândească la numirea altuia mai potrivit pentru această responsabilitate. Vă mulțumesc pentru încredere și înțelegere și vă asigur că voi continua să păstrez un spirit de colaborare și deschidere, rămânând la dispoziția bisericii.

Raportul Comitetului de planuri și hotărâri

Comitetul de planuri și hotărâri al Adunării generale, în urma im-porării prezenței Duhului Sfânt:

- conștient de responsabilitatea ce apasă Comitetul uniunii pentru promovarea Evangheliei veșnice în vremurile critice ale următorilor cinci ani (poate ultimii),

- recunoscând nevoia ridicării gradului de competență și eficiență în slujirea bisericii și a lumii, ca și dorința de a da direcții clare strategiei și lucrării bisericii pentru timpurile acestea, vine în fața Adunării generale cu următoarele obiective:

I. Promovarea unei experiențe în-noite, autentice, hristocentrice, care să mențină standardele ce ne delimitează de spiritul și deșertăciunea lumii și să realizeze un climat de respect pentru organizația bisericii.

În scopul acesta, Comitetul uniunii să urmărească:

a) adoptarea metodei grupelor mici, multifuncționale, care să ofere împlinire individuală și de grup;

b) să promoveze redescoperirea odihnei și sfințeniei Sabatului, astfel:

• adaptând programul și conținutul serviciilor divine nevoilor tuturor categoriilor de vârstă;

• reînviind spiritualitatea autentică în închinare, prin rugăciune, cântare, împărtășirea de experiențe și «agape»;

c) să pregătească comunitatea în vederea unei atitudini deschise, primitoare, față de vizitatori și membri (un program diversificat);

d) să reafirme doctrinele fundamentale, specific adventiste, în cadrul experienței actuale a bisericii și în

perspectiva confruntărilor viitoare (legea, Sabatul, sanctuarul);

e) să promoveze Spiritul Profetic și istoria adventă, în mod special pentru generațiile noi ale bisericii;

f) să urmărească constant integrarea noilor membri și însușirea din partea lor a stilului de viață adventist.

II. Mobilizarea completă a membrilor în viața bisericii și în misiune.
În acest scop să urmărească:

1) Un program amplu de educație continuă a pastorilor, pentru ridicarea nivelului spiritual, pentru îmbunătățirea predicării și pentru orientarea lor spre motivarea și coordonarea misiunii membrilor laici, prin:

a) promovarea de programe de pregătire pastorală;

b) promovarea unei comunicări neîngrădite între pastor, conferință și comunitate, pentru o evaluare mai obiectivă a activității pastorale;

c) delegarea a cât mai multor responsabilități, de la pastor către slujbașii comunității.

2) Formarea unei noi generații de pastori de înaltă dăruire și competență prin ridicarea nivelului de pregătire academică a Institutului Teologic și prin orientarea studenților institutului către misiune chiar din timpul școlii.

3) Conștientizarea slujbașilor comunităților de responsabilitatea și implicarea lor în conducerea comunității locale prin:

a) programe de instruire a prezbiterilor și slujbașilor;

b) promovarea întăririi prin binecuvântare a tuturor prezbiterilor și diaconilor.

4) Antrenarea membrilor bisericii într-o „mișcare a laicului” prin:

a) programe de descoperire a darurilor spirituale;

b) realizarea unui program amplu pentru copii și tineret, cuprinzând educația adventistă de la perioada preșcolară până la nivelul instituțiilor de învățământ ale bisericii, cu oferirea de manuale și ghiduri; • ridicarea nivelului de pregătire în instituțiile de învățământ adventiste; • ridicarea nivelului de instruire, organizare și implicare a tinerilor în activități interne și externe; • punerea la dispoziția lor de literatură, programe video și ocazii de părtășie (complexul pentru tineret Rucăr);

c) consolidarea familiei prin urmărirea consecventă a educației premaritale, postmaritale, precum și prin dezvoltarea rolului femeii în familie și în biserică;

d) încurajarea inițiativelor lucrative laice și a asociațiilor oamenilor de afaceri adventiști în sprijinul Misiunii Globale.

III. Crearea unui program amplu pentru înfăptuirea Misiunii Globale, prin:

1) Mobilizarea activității medicale la nivelul organizației Sănătate și Temperanță, precum și la nivelul fiecărui cadru, prin efectuarea de seminarii de specialitate.

2) Reorientarea administrării fondurilor de la construcții spre misiune (oferind proiecte ieftine de locașuri mici și funcționale).

3) Mobilizarea comunității locale pentru sponsorizare (susținere și dotare) de misionari laici.

4) Susținerea viguroasă a evanghelizării prin mass-media (radio, TV local).

5) Îmbunătățirea imaginii adventiste în lume prin asociații de presă, înființarea unui birou juridic, etc.

6) Reorganizarea, la nevoie, a structurilor administrative ale conferinței și uniunii în vederea servirii mai eficiente a grupurilor etnice și a înlesnirii Misiunii Globale.

„Trebuie să proorocești din nou...!”

Un mic Utrecht, la Arad

Întâi am fost la Utrecht. Apoi, am venit la Arad. Și, ciudat lucru! Cu mult mai mult aici decât acolo, am simțit istoria murind și plămădindu-se iarăși, mai curată în sufletele noastre. Poate, pentru că aici e altceva... E vorba de „ai noștri”, de adventismul „necăjit”, dar plin de glorioasă modestie a demnității trăite dintotdeauna aici, „primprejur de Carpați, de-a lung de Dunăre...”

După tumultuoasele zile de comitete și rapoarte, citiri de liste și votări, brusc, peste sufletele sutelor de delegați și invitați, s-a așternut o pace, „ca la începutul zidirii”... o pace miraculoasă, izvorâtă din simplul fapt că trecuserm pragul de timp către ziua de odihnă.

Binecuvântate fie sărbătorile! Dacă Dumnezeu Însuși nu le-ar fi inventat și nu le-ar fi acordat exact cu necesitatea căutării de El sădite în noi la Creațiune, am fi murit, desigur, cu toții, din lipsă de înfrânare... Ce bine, deci, că există Sabatul...!

Sfințit Domnului!

E vineri seara. În noul lăcaș de cult al Aradului, totul miroase a proaspăt. Totul strălucește. Sufletele neîntinate pot vedea imprimată pretutindeni profunda marcă a dedicării totale. „E un miracol!” îmi șoptește un coleg de alături în timp ce, pe un fond muzical adecvat, un șir lung de slujitori ai lui Dumnezeu urcă podiumul. „Miercuri noaptea pe la ora unu, când am venit eu, să fi văzut ce furnicar era aici... Cinci oameni pe metru pătrat... Și fiecare știa ce are de făcut!” Savurez hiperbola. Întreaga sală se ridică pentru rugăciunea tainică... După cântarea și ruga pu-

Romulus Chelbegean

blică, un cor de adulți ce flanchează amvonul pe ambele laturi, urmat de o entuziastă formație mixtă de tineret, ne introduc în atmosfera închinării. Între ele „se aude vuiet de ploaie la Arad!” prin versurile directorului de tineret de la uniune, în lectura autorului. Puternic hristocentrică, predica fratelui Erich Amelung, trezorerierul diviziunii, se introduce prin simbolicul șarpe de aramă din Numeri 21,9 și se încheie cu puternicul apel din Evrei 12,1-2.

Polivalența închinării

Dimineața, întregul Banat adventist - și nu numai! - se adună la Sala polivalentă pentru închinare. Ruga, cântul și studiul Cuvântului își găsesc rând pe rând locul în sufletele închinătorilor.

Într-un cadru deosebit de solemn, din partea diviziunii, a Conferinței Generale și a sa personal, fratele Ulrich Frikart rostește un cuvânt de bun rămas pentru fratele Nelu Dumitrescu, un creștin model și un nume de referință pentru biserica din România. Noua echipă a comitetului uniunii, proaspăt aleasă, este prezentată poporului. Ca un veritabil „părinte în Israel”, ex-președintele se roagă pentru succesul misiunii acesteia. În cuvântul de adio care urmează, mulțumește Mântuitorului (citând I Timotei 1,12 și 17) pentru cei 42 de ani de împuțernicire în slujire, mulțumește întregii bisericii, „această armată de anonimi care mi-au pus stelele pe umăr și medaliile pe piept”.

Debutând cu vechiul proverb biblic: „Cel ce încinge armele să nu

se laude în fața celui ce le pune jos”, cuvântul actualului președinte e cât se poate de spiritual și concret: programul Mântuitorului din Ioan 17,2.8. 22 va fi și programul noului comitet al uniunii române spre realizarea mult doritului ideal de unitate desăvârșită în Hristos.

Cuvântul d-lui ministru Ilie Fonta face apel la păstrarea și ridicarea calității spirituale a bisericii ca

Ulrich Frikart, președintele Diviziunii, elogiază pe fr. Nelu Dumitrescu pentru cei 42 de ani de slujire devotată.

singur mijloc de pedagogie socială, de educare a opiniei publice în favoarea unei depline libertăți religioase. Aplauze spontane entuziaste confirmă mulțumirile adresate de conducerea uniunii, în mod oficial, domnului ministru pe care „îl simțim ca pe un prieten de aproape și îl așteptăm cu drag și în alte ocazii.”

O orchestră de coarde combinată cu un taraf autohton, un cor mixt masiv deosebit de reprezentativ pentru adventismul răsăritean, o fanfară căutându-și stilul între a fi orchestră de suflători, cor mixt la unison sau formație de estradă și un original grup coral de tineret care intervin în-

tre punctele vorbite conferă întregului serviciu o tușă plină de culoare locală.

Cuvântul biblic, de fond, rostit de președintele diviziunii, este luminat de frecvente ilustrații. Un orologiu arătând deja orele 12 și cinci minute, pictat pe un pod elvețian, lansează îngrijorătoare întrebare: „Nu cumva este prea târziu...?” Apelul Apocalipsei: „Trebuie să proorocești din nou...!” (10,11), motto-ul acestei Adunări generale a uniunii române, este marele răspuns al lui Dumnezeu la provocatoarea întrebare. „Oameni politici, sociologi, filozofi, cei care practic nu știu nimic despre acest sfârșit de secol, vorbesc nepermis de mult, iar creștinii, cei care știu foarte mult despre acest fapt, nu spun nimic”, continuă fratele Frikart, citând un autor american. Către final, deși întreaga sală este puternic luminată în mod natural de soarele torid al acestui prânz de august, vorbitorul nu se teme să angajeze publicul într-un experiment captivant. Are în mână o lumânare aniversară (birthday candle). O aprinde. Uimitor, flacăra ei se vede în mod clar de prețutindeni. Sufală brusc. Flacăra dispăre. Însă doar pentru a reapărea după câteva clipe, mai vie și mai voioasă. Comentând permanent procesul, repetă operația de câteva ori. De fiecare dată publicul așteaptă emoționat. Și nu e dezamăgit. Deși după clipe lungi și neliniștitoare, flacăra revine de fiecare dată, triumfătoare.

Hermeneutica e simplă și cuceritoare: „Trebuie să proorocești din nou...!”; mereu, permanent, neobosit, în ciuda vântului încercărilor. Aceasta e misiunea bisericii adventiste! Predica se încheie. Părăsind sala în mod vădit impresionată, cu toții ne întrebăm: „De ce oare a trebuit să treacă așa de repede această sacră dimineață?...”

Dar fratele Amelung șoptește cu tâlc celor din jurul său: „Știți care

este miracolul bisericii adventiste din România? Că la ora 1 și jumătate nimeni nu se gândește să plece”.

125 de istorie adventistă

Fie că am folosit bonul pentru a servi o bogată masă la cantină împreună cu grupul preferat, fie că am acceptat o călduroasă invitație personală pentru a testa din nou proverbiala ospitalitate bănățeană, după o scurtă plimbare pe însorita faleză a

pur și simplu cu: „Mulțumesc fratelui Moldovan pentru...” Revelator, nu?

Sus, pe frontispiciu, la vedere, cu litere fără cusur, ieșite dintr-o imprimantă laser, stă scris:

„125 de ani de istorie adventistă în România.” În stânga, cu litere argintii reflectorizante, evidențiate de un fond negru, străjuiește motto-ul biblic al sesiunii: „Trebuie să proorocești din nou!” (Apoc. 10,11).

Conceput în trei părți distincte - prezentul, trecutul și viitorul - programul festiv din după-amiaza Sabatului din 5 august 1995 s-a constituit nu numai ca o deosebit de reușită carte de aducere aminte a neamului născut din dulcea-amara împlinire profetică. El a fost realmente un simbol de frumusețe a bisericii, o mostră de talent al Miresei, folosit în consens cu lucrarea Duhului pentru a rosti un același „Vino!”, o capodoperă de reprezentare artistică a Evangheliei veșnice pe aceste meleaguri.

Zeci de participanți dinanici, veniți din toate regiunile țării, tineri și vârstnici, bărbați ai lui Dumnezeu din toate departamentele bisericii, apar, rând pe rând, la scenă deschisă, citând sau recitând, evocând sau povestind, laudând sau implorând.

Sonorizarea - incredibil! - e excelentă.

Se derulează momente dramatice din viața pionierilor, a Seminarului de la Stupini, a tipografiei legale sau ilegale, a tinerilor în armată, a colportorilor, a misionarilor voluntari, a lucrării medicale, a lucrării prin radio și TV, a lucrării în penitenciar (un val de sfinte aplauze!).

Versul lui Florin Lăiu taie, al lui Benone Burtescu vindecă. Se reafirmă cu tărie standardele și proiectele bisericii. Se ară adânc fâșia de demarcație față de lume: Sabat, modă, necombatanță, reformă sanitară, meciuri, cafea, TV, discotecă.

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL UNIUNII DE CONFERINȚE

Președinte, Adrian Bocăneanu; **secretar**, Aron Moldovan; **trezorer**, Ioan Câmpian-Tătar; **Asociația pastorală**, Lucian Cristescu; **comunicații**, Viorel Dima; **educație**, Gheorghe Modoran; **sănătate**, dr. Gili Ionescu; **Școala de Sabat și activități personale**, Emilian Niculescu; **libertatea religioasă**, Viorel Dima; **publicații**, Lazăr Forray; **tineret și copii**, Ion Bucuman; **ADRA**, Viorel Dima; **familie**, vacant; **isprăvnicie**, vacant.

Comitetul executiv: Adrian Bocăneanu, președinte; Aron Moldovan, secretar; Ion Bucuman, Pavel Burlacu, Lucian Cristescu, Viorel Dima, Ioan Duma, Nelu Dumitrescu, Adam Engelhardt, Lazăr Forray, Teodor Huțanu, Gili Ionescu, Gheorghe Modoran, Daniel Nae, Emilian Niculescu, Virgil Peicu, Valeriu Petrescu, Teofil Petre, Silvia Popa, Ioan Rusnac, Iosif Suci, Lorant Szentagotai, Gheorghe Toma, Victor Zgonea; membri.

Mureșului, în care am salutată din mers, cordial, mici și înflăcărâte grupări politico-religioase-muzicale peripatetice, profitând viitorul celor șase conferințe ce-și așteaptă „cernerea”, iată-ne din nou, plini de voie bună, în imensa, dar cât pe-aci neîncăpătoare sală polivalentă.

După cât de hotărât stau strategic la posturi toți cei desemnați să poarte responsabilități, se prevede pentru această după-amiază un program cu totul atipic, dacă nu chiar antitipic...

În virtutea funcției, dar și pentru că el este cel mai de-al casei, secretarului uniunii îi revine privilegiul de a spune un călduros bun venit tuturor, dar mai ales câtorva reprezentanți ai unor biserici care au acceptat prietenoasa noastră invitație.

Impresionant prin naturalețea și spiritualitatea lui, cuvântul primarului municipiului Arad, domnul Cristian Moisescu, un creștin activ, începe

Glasurele veteranilor - puțini câți au mai rămas printre noi - aduc mărturia celor care au rezistat sub două dictaturi. O mărturie care nu trebuie uitată.

Se rostesc legăminte solemne. Se fac apeluri fierbinți, vaiuri și fericiri tălăzuiesc spre publicul încins. Proza și poezia, oratoria și muzica, sunele și imaginea trag frățește la același jug. Varietatea textului e impresionantă, interpretarea cuceritoare, ilustrația muzicală, de-a dreptul celestă.

Voci din popor

„Nu ne-a lăsat fratele Cristescu deloc!” îmi mărturisește un prieten de la *Vocea Speranței*. „Noaptea selectam muzică de calitate, dimineața probam dacă se potrivește cu textul respectiv... 'Nu simțiți că nu consoează...? Alta...!' ne zicea. Și, tot așa, trei săptămâni... Dar nu ne pare rău...! Important e că a ieșit.”

„Totul a curs atât de bine, a fost atât de antrenant, încât nici nu știu când au trecut cele aproape trei ore...” își varsă sufletul un adolescent.

„Vocile prezentatorilor pareau erau profesionale: trăite, nu teatrale...!” exclamă unul dintre delegați.

„Cam legaliste citatele din *Spiritul Profetic*, nu vi s-a părut?” aruncă provocarea un tânăr mai „europenizat”.

„Ba mie mi s-au părut ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint!” i-o retează scurt un pastor cărunt.

„Dar, de ce oare se prezintă așa de târziu în mod public citatul acela despre porunca a patra și copiii la școală?” nu se poate stăpâni o

mamă. „Unde a fost citatul ăsta până acum?”

„Mie mi-a plăcut cel mai mult efectul sonor cu bătaia lui Ivăncică din *Teleorman!*” schimbă repede subiectul un băietan isteț.

„Nu mi-aș fi închipuit niciodată că se poate face un program muzical fără cor, fanfară sau orchestră”, intervine un diriginte de tineret. „Și încă, ce program!!! Cântatul cu toată sala a fost înălțător... Simțeam cum mă furnică pe șira spinării. Mai ceva ca la Utrecht...!”

„Tot farmecul a constat în îmbinarea cuvântului cu fondul muzical și cu diapozitivele proiectate pe ecran. Tot tehnica audio-video e la putere!” se repede viguros o tânără. „Din moment ce Satana o folosește cu așa de mare succes, de ce nu am putea-o folosi mai des și mai eficient și noi, biserica lui Dumnezeu...?”

„A declama text sacru pe fondul 'Lumii noi' de Dvorak este un lucru mareț, dar a te ruga liber, concret și pasionat pe muzica plină de furtună și avânt a lui Wagner, asta n-aș fi crezut că se poate realiza vreodată... Și totuși, cineva a făcut-o... și a făcut-o în mod sublim! Rareori am reușit să particip așa de intens su-

fletește la o rugăciune publică rostită în prezența atâtor mii de suflete!” conchide spiritualizând dintr-o dată atmosfera un vechi iubitor de oameni, de Dumnezeu și de... progres. Și tot poporul a zis: „Amin!”

Proorociile acestei zile s-au încheiat; cunoștința ta pentru Sabatul acesta a luat sfârșit; dar dragostea încă ne mai ține legați laolaltă... Deși sala s-a golit, deși soarele a apus, grupuri-grupuri de prieteni mai noi sau mai vechi zăbovesc încă de dragul părtașiei, nereușind să se decidă dacă istoria tocmai s-a încheiat sau - dimpotrivă - abia începe.

Ne strângem mâinile ca bună-rămas, salutându-ne nostalgic și semnificativ cu îndemnului acestei zile mari: „Trebuie să proorocești din nou...!”

P.S. Iar dacă tu, cititorule drag, totuși mai ai vreo umbră de îndoială legată de autenticitatea trăirii spirituale la cote maxime în Sabatul din 5 august 1995 - acel mic Utrecht românesc de la Arad - poți verifica pe viu, procurându-ți o înregistrare audio sau video de la neobosiții noștri colaboratori, slujitorii Domnului de la postul de radio adventist, „Vocea Speranței” (București, str. Argeș, nr.8, telefon 610 5214).

Inflăcărat, fr. Lucian Cristescu conduce ceata curajoasă a celor care vor duce mâine luptele Domnului. Se apropie triumful.

Apoi sunt absolut sigur că te vei entuziasma ca o regină din Seba aflată într-o vizită de prietenie la Ierusalim și nu vei pregeta să lauzi, ca și noi, numele Domnului, căci „Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” (Apoc. 5,12)

„Îndepliniți-vă misiunea divină“

Domnul Ilie Fonta, Secretar de Stat la Secretariatul de Stat pentru Culte, a avut amabilitatea să acorde un scurt interviu pentru revistele „Curierul Adventist” și „Speranța”. Interviul a fost realizat la sfârșitul programului festiv aniversar „125 de ani de istorie adventă din România”.

Reporter Cum percepeți dvs., d-le ministru, biserica creștină adventistă de ziua a șaptea și pe credincioșii acesteia, pe fundalul mozaicului celorlalte credințe, al bisericilor creștine din România?

Ilie Fonta Eu pornesc de la premisele juridice, formulate de Constituție, referitoare la libertatea și viața religioasă în România. Legea fundamentală prevede că libertatea credințelor religioase nu poate fi îngădită sub nici o formă și stipulează că orice cult religios se organizează conform legii.

Consider că acum, în condițiile democrației, se poate aplica principiul libertății, al egalității și nediscriminării privind organizarea și activitatea cultelor religioase.

Este cunoscut că toți cetățenii români care vor să practice credința adventistă de ziua a șaptea o pot face în aceleași condiții ca și credincioșii celorlalte culte legale. Biserica adventistă de ziua a șaptea și credincioșii săi pot avea un rol însemnat în modelarea vieții religioase a societății românești și a altor subsisteme ale acesteia; însemnătatea acestui rol depinde de harul acestei biserici, de forța ei spirituală, de organizare, de capacitatea de a se dăru pentru binele societății și pentru membrii acesteia. Numai Dumnezeu, societatea și istoria vor putea aprecia în final rolul fiecărei biserici din România.

Reporter Aș insista puțin. Care considerați că sunt punctele

deosebite, încântătoare, ale bisericii adventiste - cât și cele slabe - pe care le sesizați de pe poziția dvs.?

Ilie Fonta Ceea ce apreciez este faptul că biserica adventistă din România s-a preocupat până în 1989 și de dezvoltarea funcției sociale, iar acum și-a dezvoltat această funcție; de asemenea, apreciez faptul să este o biserică care se ocupă foarte mult de educația religioasă, de educația morală a tuturor membrilor ei, ceea ce prezintă interes pentru stat și pentru societate, deoarece un bun credincios este întotdeauna și un bun cetățean și membru al societății din care face parte.

Reporter Ați urmărit acest program festiv. Ce ați recomanda membrilor bisericii adventiste?

Ilie Fonta Eu nu-mi permit să fac recomandări cultelor. Sunt convins că membrii bisericii dvs. vor participa la activitățile bisericii și vor ajuta biserica să-și îndeplinească misiunea divină și socială pe care o are de realizat în România.

Reporter Credeți că biserica are un rol în asanarea problemelor morale contemporane - mă refer în special la biserica noastră și, dacă da, prin ce?

Ilie Fonta Categorie, astăzi, în România, bisericile au un rol important în educația morală a societății. De fapt, după decembrie 1989, s-a pornit de la principiul că principalele instituții care realizează educația societății, care asigură viața morală, sunt cele 15 biserici legale, iar între acestea, biserica adventistă își are rolul și importanța sa.

Reporter Domnule ministru, are Biblia o anumită valoare în viața dvs. particulară?

Ilie Fonta Bineînțeles. Și cei ce neagă valoarea ei trebuie să recunoască faptul că Biblia este cartea care a fost tradusă în cel mai mare număr de limbi, în tirajele cele mai mari.

De altfel, pentru noi, creștinii, Biblia este cartea fundamentală, care ne oferă toate soluțiile pentru rezolvarea nevoilor noastre spirituale, morale, sociale...

Reporter Puteți fi considerat, pe bună dreptate, în virtutea funcției pe care o dețineți în stat, ca fiind arbitru în ceea ce privește apărarea libertății religioase. Cum vedeți, domnule ministru, libertatea religioasă în România, în contextul specificității cultelor contemporane?

Ilie Fonta Până în 1990, libertatea religioasă a fost foarte mult restrânsă, cu alte cuvinte, autonomia cultelor a fost foarte limitată. Statul se amesteca în problemele privind organizarea și activitatea acestora. Acum, cred că toată lumea așteaptă ca în societatea noastră să se realizeze libertatea în general - libertatea politică, libertatea religioasă și celelalte forme de libertate.

În privința libertății religioase, cred că organismele de stat ar trebui să pornească de la principiul egalității și al nediscriminării față de cele 15 culte legale, cărora să li se aplice același tratament din partea statului, fără discriminări și fără privilegii, și, de fapt, până acum, organele de stat românești au încercat să aibă o asemenea atitudine față de cele 15 culte.

Reporter Ați avea un mesaj pentru cititorii noștri?

Ilie Fonta Sunt de părere că, dacă până în decembrie 1989, în afara bisericii au circulat puține cărți și reviste referitoare la religie, la importanța valorilor și normelor creștine, acum este timpul să refacem această componentă religioasă a culturii noastre și să folosim aceste cunoștințe atât în viața noastră spirituală, cât și în activitatea profesională, în familie și în societate.

Reporter Vă mulțumesc mult, d-le ministru, pentru amabilitatea acordării acestui interviu, și vă doresc mult succes în cadrul activității dvs.

A consemnat Liviu Olteanu

Muntenia, un câmp fertil

Lucrările Adunării generale electivă a Conferinței Muntenia s-au desfășurat într-o sală încăpătoare a școlii unde funcționează și Liceul seminarial adventist. Inițial au fost programate pentru două zile, 7-8 august, dar conduse cu pricepere de noul președinte al uniunii noastre în condițiile unei colaborări cu adevărat frățești, atât de partea ambelor comitete, cât și a adunării electivă, lucrările s-au putut încheia în seara aceleiași zile. Este adevărat că aproape la orele 23.

În timp ce comitetul de organizare, iar apoi cel de propuneri, alcătuia listele de propuneri, asistate de fr. Ulrich Frikart, președintele diviziunii noastre, în sală au fost prezentate rapoartele celor trei ani de activitate din timpul ultimului mandat.

Fratele Petre Danci, președintele conferinței în acești ani, a sintetizat misiunea pe care au căutat cu toții s-o îndeplinească, în trei verbe: a căuta, a secera, a păstra.

Primul semnifică semănatul, iar dimensiunea lucrării este sugerată și de cifre: în trei ani s-a pătruns în 409 localități noi de pe cuprinsul Conferinței Muntenia, prin efortul conjugat al pastorilor și laicilor.

A secera cuprinde și inventarierea rezultatelor: au fost botezate peste 3300 persoane, au fost înființate 69 de noi comunități și 82 de noi grupe.

Păstrarea recoltei cere condiții corespunzătoare. Una dintre aceste condiții este și existența caselor de rugăciune. În ultimii trei ani au fost construite 51 de noi case de rugă-

Lazăr Forray
ciune și se află în construcție 41, cu o capacitate totală de 16.325 de locuri.

Din raportul fratelui Ion Mocanu, secretarul conferinței, reiese că, în cei trei ani, numărul membrilor a crescut cu 4013, astăzi cifrându-se la

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL CONFERINȚEI MUNTENIA

Președinte, Teofil Petre; secretar, Leonida Ghoaldă; trezorerier, George Uba; asistent al președintelui pentru evanghelizare, Vadic Tănase; asistent al președintelui pentru proiecte speciale în București, Cristian Voicu; Asociația pastorală, Teofil Petre; educație, Vadic Tănase; tineret, Cristian Modan; familie, Leon Roman; sănătate, dr. Horea Enache; Școala de Sabat și activitățile personale, Leon Roman; libertatea religioasă, Teofil Petre.

Comitetul executiv: Teofil Petre, președinte; Leonida Ghoaldă, secretar; Traian Aldea, Alina Badea, Ion Cimpoiu, Horea Enache, Cristian Modan, Leon Roman, Napoleon Stoica, Vadic Tănase, Magdalena Toma, George Uba, Cristian Voicu, membri.

19.183, la care se adaugă și 1407 aparținători. Scăzând pierderea prin decese și excluderi, rămâne un spor de 2.425 de membri, cu o rată lunară de creștere de peste 67 de membri; o comunitate în fiecare lună! În prezent numărul caselor de rugăciune este 266, împărțite în 65 de districte. Cei 65 de pastori și lucrători biblici păstoresc în medie 4 comunități, respectiv 300 de membri.

Fratele Teofil Petre, trezorerul conferinței, sublinia marile dificultăți, cauzate de inflație, și nevoile multiple pentru care s-ar cere investiții tot mai mari pentru buna desfășurare a lucrării și pentru permanenta ei extindere.

Cuvintele rapoartelor au fost pătrunse de gânduri de mulțumire și

recunoștință la adresa lui Dumnezeu. Căci și cei trei ani au dovedit cu prisosință că, dincolo de limitele omenesti, inerente, El își conduce lucrarea și o îndreaptă spre marea finalizare. Și Conferința Muntenia, împreună cu celelalte conferințe din uniune, a experimentat cu înbelșugare revărsarea binecuvântărilor lui Dumnezeu în acești trei ani.

În același timp, nu poate rămâne neamintit că tensiunile, secularizarea, materialismul, individualismul și alte semne ale societății prezente lasă urme și în spiritualitatea comunităților noastre. În loc ca aceste semne alarmante de criză și degradare să conducă la mai mult zel și consacrare, se accentuează tendințele lumești, libertinismul și nonconformismul. Unii sunt caracterizați de apatie și resemnare, iar alții sunt dominați de spirit critic și contestatar și, în locul experienței de pocăință adevărată, apar tendințe de disidență autohtonă și importată.

Și aceste fenomene explică de ce a descreșcut ritmul câștigării de suflete de la 4,3 membri pe zi (1992) la 3,2 membri pe zi (1995).

Și, peste toate acestea, stăruie supărătoarea disproporție dintre imensitatea „secerișului”, a lucrului de făcut, și puținătatea mijloacelor umane și materiale. Căci „secerișul este mare, dar puțini sunt lucrătorii.”

De aceea credem că sarcina careia trebuie să-i facă față, în următorii trei ani, noua echipă administrativă a conferinței, nu este mai mică în comparație cu poverile răspunderii din trecut, ci din ce în ce mai grea și mai complexă. În acest timp, fr. Petre Danci va beneficia de un program de studii la Universitatea Andrews.

Urăm fratelui Petre Teofil, noul președinte al Conferinței Muntenia, și colegilor săi de la conducerea conferinței harul unei înțelepciuni deosebite, multă putere de muncă și binecuvântate succese în toată lucrarea lor.

„Poporul lucra cu inimă“

Raportul președintelui

Motto: „Am zidit zidul, care a fost isprăvit pretutindeni până la jumătate din înălțimea lui. Și poporul lucra cu inimă“ (Neemia 4,6).

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru posibilitatea de a parcurge alături de dvs., retrospectiv, galeria evenimentelor ce au constituit experiența de viață, alergare și credință a Conferinței Muntenia în ultimii trei ani.

Este evident pentru oricare dintre noi că epoca în care trăim este caracterizată de rapiditatea cu care se derulează evenimentele. Asistăm la răsturnări spectaculoase și la schimbări uluitoare care afectează practic totul.

credințată nouă pentru acești trei ani poate fi exprimată prin trei verbe: a căuta, a secera, a păstra.

Strădania noastră de a transpune în fapt mandatul încredințat se încadrează în contextul Misiunii Globale și s-a desfășurat astfel:

A. CĂUTAREA - care se identifică cu semănatul, a făcut necesară continuarea strategiei pătrunderii în teritorii noi prin activitatea districtelor misionare.

S-a pătruns în intervalul mandatului nostru de trei ani în 409 localități noi, prin efortul conjugat al pastorilor și laicilor. Trebuie să

menționăm că o contribuție importantă la succesul nostru a fost adusă de Institutul mobil de evanghelizare condus de fr. Brad Thorp, care a ținut un curs de trei luni la București, cât și de Școala misionară de voluntari care l-a avut ca plănuitor și ades înfăptuitor pe fr. Lucian Cristescu. Aș vrea aici să mulțumesc tuturor pastorilor implicați în susținerea cursurilor școlii, cât și acelor din Comitetul conferinței, care au sacrificat ades nopți întregi, străbătând distanțe de sute de kilometri pentru a spori motivarea celor ce participau, dar și calitatea predării.

Am trăit în ultima vreme bucuria de a vedea împlinite cuvintele din Judecători 5,11: „Atunci poporul Domnului s-a pogorât la porți“, mă refer prin aceasta la experiența evangheliștilor laici, la „aceia din popor care s-au arătat gata să lupte“ (vers. 9).

Uimitor a fost nu doar faptul că 33 de evangheliști laici s-au implicat

în vestirea Evangheliei și pătrunderea în teritorii noi, ci și modul în care au fost procurate fondurile necesare acestora. Unii dintre membrii comunităților Progresu și Speriețeni, dovedind „un belșug de dărnicie“, „vă mărturisesc că au dat de bună voie, după puterea lor și chiar peste puterile lor“ (2 Cor. 8,2,3). Așa se face că salariile tuturor evangheliștilor laici din conferință sunt rezultatul dăruirii extraordinare a unora dintre membrii bisericii noastre.

Tot de domeniul căutării ține și activitatea evanghelizării prin literatură, Serviciul Umanitar pentru Penitenciare (S.U.P.) și activitatea radio. La colportaj, menționăm pe cei 35 de colportori care au vândut doar în primele 6 luni ale acestui an 25.300 de volume și 5500 de Biblii în valoare de 83 milioane lei. Ei au susținut 4100 de discuții pe teme biblice, s-au rugat cu foarte mulți din cei vizitați și au avut bucuria de a vedea 160 dintre ei participând la serviciile noastre religioase, pe unii conducându-i până la apa botezului.

În cadrul filialei S.U.P. din conferința noastră, activează ca voluntari 220 de membri, care deservește 10 penitenciare, implicând 600 de deținuți repartizați în 18 grupe. Aceștia au beneficiat de ajutoare materiale importante. De exemplu, pachetele cu alimente distribuite cu ocazia Paștelui la penitenciarul Poarta Albă-Constanța, în număr de 440, erau în valoare de 11 milioane lei. Aceștia li s-au adăugat multe alte milioane exprimate în literatură și medicamente.

Suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru activitatea postului de radio „Vocea Speranței“. Zilnic, zeci de mii de semeni din zona Constanței și a Capitalei ascultă mesajul Evangheliei difuzat pe ultrascurte. Unul dintre rezultate este înființarea unei noi comunități - comunitatea „Speranța“ - la sediul conferinței, care reunește o parte din așculătorii cei mai fideli ai postului de radio Vocea Speranței.

B. Să trecem la SECERISȘ - să inventariem rezultatele. Prin urmare, s-a pătruns în 409 noi localități fără prezență adventistă, au fost ajutate prin ADRA 9.420 de persoane, s-au

În sala lucrului Ștefan Demetrescu, jr. Petre Danica prezintă un raport complex al celor trei ani de activitate.

Și în timp ce lupta pentru existență, pentru supraviețuire, pentru un loc decent sub soare a devenit o povară tot mai dificil de purtat, ce s-ar putea spune oare despre religie, credință și biserică?

Dacă ar fi să rezumăm raportul Comitetului de planuri și hotărâri votat la ultima Adunare generală a Conferinței Muntenia, misiunea în-

efectuat peste 30.000 de sondaje de opinie, au fost ținute peste 200 de seminarii publice, au fost înființate 82 de grupe și 69 de noi comunități și au fost botezate peste 3300 de persoane.

Nu știm dacă ar trebui să spunem că e mult sau puțin, știm însă că trebuie să mulțumim Domnului pentru toate aceste rezultate și dvs. tuturor, pentru contribuția fără de care azi nu s-ar fi putut prezenta aceste date statistice.

C. PĂSTRAREA RECOLTEI poate fi uneori mai importantă chiar decât semănatul sau seceratul. Pentru aceasta ai nevoie de un loc potrivit în care să oferi condiții ideale de păstrare.

La acest capitol vă putem spune cu bucurie că, în ultimii trei ani, au fost construite 51 de noi case de rugăciune în care se pot aduna pentru închinare 8225 credincioși. De asemenea, avem în construcție, în diferite stadii de lucru, alte 41 case de rugăciune, care vor oferi spațiu pentru 8100 de credincioși.

Chiar dacă trezorerierul conferinței va reuși să exprime în cifre exacte suma banilor investiți de conferință în aceste proiecte, trebuie să o spunem foarte deschis că, dacă dvs. și comunitățile pe care le reprezentați nu ați fi dăruit de 5-6 ori mai mult, toate acestea nu s-ar fi realizat.

Să vorbim însă puțin și despre condițiile păstrării, adică despre atmosfera spirituală.

Trebuie să mărturisesc îngrijorarea față de declinul spiritualității în comunitățile noastre, față de tendințele spre libertinism și nonconformism, față de diluarea caracterului nostru reprezentativ evanghelic și advent, față de secularizarea rapidă.

Este adevărat, tensiunile și reorientările prezente în societatea contemporană determină un oarecare ecou și în biserica trăitoare în mijlocul aceleiași societăți. În vreme ce apatia și resemnarea caracterizează pe unii, alții sunt dominați de un spirit critic și contestatar. Credem însă că niște așteptători ai adventului, care au privirea ațintită spre cer, spre Sanctuarul ceresc, ar trebui să influențeze cerese realitățile pământești, nefiind determinați de acestea decât la mai mult zel și consacrare.

Dacă ar fi să încercăm identificarea cauzelor deteriorării spiritualității în biserica noastră, ar trebui să le abordăm într-o dublă perspectivă: interior și exterior.

Cauze externe:

- a. precaritatea condițiilor sociale;
- b. secularizarea rapidă a societății postcomuniste;
- c. înlocuirea filozofiei materialiste cu un stil de viață materialist, care ne-a contaminat și pe noi, cei odinioară refractari la filozofia materialistă;

Cauze interne:

- a. slaba pregătire profesională a unora dintre pastori, plafonarea lor și lipsa preocupării pentru îmbogățirea cunoștințelor și a experienței spirituale;
- b. programe irelevante, depășite, care nu țin cont de condițiile actuale;
- c. lipsa convertirii și a consacării personale, lipsa autenticității spirituale, care generează frustrare, nemulțumire, exprimate ades prin spirit critic și contestatar;
- d. lipsei noastre de experiență în administrația bisericească i s-a adăugat lipsa unei viziuni, a unui plan desfășurat pe cel puțin trei ani, în care să fie conturate obiectivele și strategiile recomandate pentru implementare;
- e. lipsa preocupării pentru formarea de cadre, de specialiști, care în contextul exigențelor societății moderne au devenit un „sine qua non”.

Trebuie să fim de acord că provocările timpului nostru ne-au surprins nepregătiți. În primul an al acestui mandat, responsabilitatea conducerii unei asemenea conferințe mi se părea o povară enormă. Astăzi, pot să spun că mi se pare de zece ori mai grea. Chiar dacă abilitatea administrativă a sport, oarecum, cu timpul, dimensiunea spirituală a problemicii care ne confruntă ne-a dovedit ca fiind nepregătiți, atât logistic, cât și material. Înțeleg prin aceasta lipsa unui program de instruire formativă corespunzătoare, în vederea unei activități de conducere la nivelul cerințelor vremii, bazate pe planificarea anticipativă, care depinde nu doar de viziune, ci și de o anume știință a conducerii pe care am fi interesați să o dobândim.

Nu vreau să umbresc prin acest mod de exprimare realizările bisericii din teritoriul conferinței noastre, dimpotrivă, aș vrea să vă asociez recunoștinței pe care o datorăm lui Dumnezeu, care, în ciuda deficiențelor, limitelor și îndărătniciei noastre firești, ne-a condus iubitor, înțelept și puternic, suplinind nevrednicia noastră cu atotputernicia Sa.

Trebuie să mulțumim lui Dumnezeu pentru creșterea numerică semnificativă a bisericii în această perioadă: 4013 noi suflete prețioase s-au adăugat Împărăției harului, într-o medie de 3,56/zi, rata creșterii fiind de 7,73%.

Credem însă că, o dată cu intensificarea efortului de vestire a Evangheliei și câștigare de suflete, trebuie să lucrăm stăruitor la consolidarea spirituală a comunităților noastre, pentru a deveni un adevărat Betel, un staul primitiv și sigur, în care să domnească spiritul iubirii jertfitoare a Marelui Păstor Hristos.

Doresc să mulțumesc, în numele Comitetului conferinței, colegilor mai mari din Comitetul uniunii pentru înțelegerea și sprijinul de care am avut parte.

Vă mulțumesc dvs. tuturor pentru fiecare clipă investită spre binele bisericii, pentru fiecare rugăciune înălțată în favoarea noastră, umili slujitori ai ei, pentru tot ce a fost dăruire oferită cauzei Crucii și Evangheliei.

La încheierea acestui raport, îngăduiți-mi să reiau cuvintele lui Neemia: „Am zidit zidul, care a fost isprăvit pretutindeni până la jumătate din înălțimea lui. Și poporul lucra cu inimă”, la care vreau să le adaug pe cele din capitolul 2,20: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbândă. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi.” Aș adăuga, împreună cu Acela care poate duce la capăt lucrarea bună începută în noi. Vom isprăvi prin Duhul Sfânt care, nerăbdător, dorește să ne imputernicească și să ne înzestreze cu rodul deplin al revărsării Ploii târzii. Vom isprăvi prin desăvârșirea unității noastre în Hristos. Vom isprăvi prin supunerea și acceptarea deplină a domniei Sale în inimile noastre.

Convorbire cu fr. Ulrich Frikart

Care sunt impresiile dvs. după participarea la Adunarea generală a uniunii și a conferinței Muntenia?

Atât eu, cât și fr. Amelung, care m-a însoțit la Adunarea generală de la Arad, am fost impresionați de seriozitatea cu care au fost pregătite aceste lucrări, începând chiar cu materialele. Doresc să felicit pe cei care au avut această responsabilitate, pentru munca uriașă pe care au depus-o. Nouă ni s-au oferit și traduceri rapoartelor, astfel încât am putut urmări cu multă ușurință lucrările.

Al doilea lucru care ne-a impresionat cu adevărat, fiind vorba de ceva mult mai important decât pregătirea materialelor, îl constituie maturitatea spirituală a delegaților și contribuția deosebită pe care au adus-o în cadrul discuțiilor în diferite comitete de lucru.

În al treilea rând, am fost uimit cât de bine erau pregătiți delegații. Așa cum s-a văzut în timpul lucrului din comitetul de numiri, ei cunoșteau în mod serios atât diferitele funcții și responsabilități care revin slujbașilor bisericii, cât și activitatea depusă până în prezent de către conducători și pastori. Spre deosebire de adunări asemănătoare în alte uniuni, unde este nevoie încă de la început să se explice cum funcționează biserica, care sunt diferitele departamente și activități, aici, la Arad, ca și la București, delegații aveau o cunoaștere foarte precisă a funcțiilor bisericii, ca și a capacității actualilor sau posibililor conducători. Din cauza acestui lucru în comitetele de numiri s-a desfășurat în cele mai bune condiții.

În sfârșit doresc să remarc puternicul spirit de unitate al delegaților. După ce delegații își exprimau

cu toată libertatea și convingerea opiniile, o dată ce discuțiile erau încheiate și voturile luate, toți se concentraseră asupra obiectivelor care trebuie să fie atinse în jurul cărora seneau cu rugăciune și consacrare. Pot să spun, fără nici o exagerare, că aceste două adunări la care am participat în România - pentru mine, primele în noua mea funcție - sunt cele mai reușite pe care le-am cunoscut în lucrarea mea. Spun aceasta cu toată convingerea.

Sunteți încurajați să auzim aceste aprecieri. Cum vedeți locul bisericii adventiste din România în cadrul Diviziunii pe care o conduceți?

Ar fi greu să ne imaginăm Diviziunea Euro-Africa fără prezența României. Nu este vorba numai de numărul de membri și de comunități sau de creșterea continuă prin activitățile evanghelice susținute care se desfășoară aici. Biserica adventistă din România este un exemplu de vitalitate spirituală și atașamentul ei față de Scripturi este garanția creșterii ei continue și a împlinirii misiunii ei. De aceea suntem hotărâți să arătăm bisericii din România prețuirea noastră și să o sprijinim cu tot ceea ce este posibil. Dar, pe măsură ce condițiile materiale se îmbunătățesc și legăturile bisericești se consolidează, România va deveni o țară care să contribuie din plin la viața bisericii din cadrul Diviziunii noastre. Resursele și dorința ei de a sluji se vor dovedi extrem de prețioase pentru viitorul lucrării lui Dumnezeu.

Care sunt preocupările dvs. actuale în cadrul Diviziunii?

Așa cum știți, Diviziunea Euro-Africa este un teritoriu cât se poate de variat. Avem aici atât țara cu cel mai înalt venit pe cap de locuitor din lume, ca și pe cea cu cel mai mic. Aceasta creează dificultăți, pentru că dorim să acordăm tuturor un tratament echilibrat. De curând ni s-a adăugat un mare teritoriu, locuit de o populație musulmană. Întotdeauna lucrarea între musulmani a fost foarte dificilă, dar acum, prin ridicarea dramatică a fundamentalismului islamic, ea este cu mult mai primejdioasă. În schimb, țările occidentale dezvoltate sunt foarte indiferente față de religie și mântuire. Acestea sunt condițiile. Dar Dumnezeu va fi biruitor. În sângele Mântuitorului este o putere fără egal. Cuvântul lui Dumnezeu poate să câștige mintea și inima oricui, de la kurzii din Turcia la bancherii Elveției.

La Utrecht, delegația Diviziunii noastre a omagiat pe cei care și-au încheiat activitatea îndelungată - frații Mager și Rossi - și ne-am luat rămas-bun de la fr. Graz, care va lucra la Conferința Generală, și fr. Da-Costa, care se întoarce în Portugalia. Au fost aleși succesorii?

Chiar la Utrecht au fost numiți titularii pentru Asociația pastorală - dr. E. Müller, din Germania - și Libertatea religioasă - Maurice Verfaillie, care a lucrat în acest domeniu în Franța și Belgia. De asemenea a fost numit, pentru Școala de Sabat și activitățile personale, un specialist din America de Sud, dr. Daniel Belvedere. De curând, fr. Belvedere a confirmat acceptarea acestei chemări. Sunt foarte bucuroși pentru această numire și sunt conștienți că în România veți avea foarte mult de câștigat prin lucrarea sa. Una dintre primele sale misiuni va fi cu siguranță în România. Urmează să fie desemnat directorul pentru tineret, cu ocazia Comitetului anual al Diviziunii, în luna noiembrie.

Vă mulțumim pentru participarea dvs. la aceste evenimente ale bisericii din România și vă dorim multă putere și înțelepciune pentru misiunea dvs.

Ziua întâi

Pentru noua administrație a acestei conferințe din chiar inima țării, prima zi a anului nou va fi de acum încolo 10 august, ziua „prinderii” mantiilor „aruncate” prin votul delegaților celor 136 de comunități, reprezentanți ai celor 8 591 membri, dintre care mai mult de o treime au altă limbă maternă decât româna.

Ora 8,08. Primele echipaje cu trimiși ai comunităților aflate la extremitățile conferinței - Făgăraș, Tg. Secuiesc, Sf.Gheorghe, etc. - sau din apropiere, își leagă „hamurile” zecilor sau sutelor de cai putere lângă pridvoarele Remetei 33, Târgu-Mureș, aflate foarte aproape de rostogolirea Mureșului.

Privesc sosirea, rând pe rând, a exponenților bisericilor locale - unii foarte tineri, cum tânără este biserica noastră, alții vârstnici - care, deși risipiți prin „pustiurile” celor cinci județe: Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu, au auzit sunetul trâmbiței la adunarea laolaltă, la lucrarea împreună, mărșăluitorii având aceeași țintă în față. În ciuda deosebirilor de cultură, limbă sau educație, români și maghiari, adventiști fiind, pot conlucra minunat când sunt animați de același Spirit Sfânt, de aceeași dorință de înnoire; și nu pot să nu exclam în inima mea: cât de frumoasă este familia noastră adventă: în ciuda slăbiciunilor ei, este totuși unită, dornică de binecuvântare!

Pălcuri de frați, câte doi sau câte trei, sunt văzuți cum își strâng buchețele de zâmbet - atât de rare astăzi - fiecare cu „petalele” lor aparte. O, cât ar magnetiza ele viața de zi cu zi a fiecărui creștin trudit prin vâile și povârnișurile vieții, de-a lungul și de-a latul șerpuirii Otlului, Mureșului sau Târnavelor!

Ora 9,00. Cei cărora li s-a așezat deja un petic de soare în piept (ecusonul), cu numele și calitatea pentru această zi, intonează, nu fără

Liviu Olteanu

emoție și speranță, imnul de laudă către Dumnezeu. Cum va fi azi?

Fratele Jean-Luc Lezeau, din cadrul Diviziunii Euro-Africa, își prefațează meditația premergătoare lucrărilor, rostind această prima frază: „În ciuda bunelor intenții pe care le avem, nu vom putea fi cu toții satisfăcuți de rezultatele acestor alegeri. Unii spun că toate sunt istoric, că toate sunt aranjate deja dinainte, dar alții vor fi convinși că aceasta este alegerea lui Dumnezeu...”. Fiecare după cunoașterea și încredințarea lui!

Întrebări ridicate, așteptări nerostite, dorințe scontate, pregătiri și lansări de nume, declarații făcute, pronosticuri și, nu în ultimul rând, rugăciuni - mai ales rugăciuni - sunt cu precizie inserate de îngerul raportor în Cartea de amintire a istoriei acestei zile, aflate în vecinătatea sfârșitului de timp.

Ora 10,35. Președintele uniunii invită la rugăciune pe cei 30 de membri din comitetul de organizare (20 laici, 10 pastori). Între timp, în sală continuă prezentarea rapoartelor de către vechiul staff al conferinței. Pe marginea lor: aprecieri, întrebări, luări de atitudine, în total 40 la număr. Evantaiul acestora: misionarism-evaghelizare și sănătate, tineret și problemele lui, experiențe, invitații, probleme organizatorice, sediul conferinței, etc.

Ora 12,57. Are loc votarea listei celor propuși pentru comitetul de propuneri. Proportia este echitabilă: români și maghiari, tineri și în vârstă, dar nici o soră.

Ora 15,20. Dintre mai mulți candidați discutați pentru funcția de președinte, unul obține în comitet sufragii unanime. Președintele uniunii este foarte impresionat de atmosfera de colaborare din acest comitet. Până acum, nu au existat români și maghiari în această echipă - au existat doar adventiști.

Ora 15,30. Se prezintă adunării electivă raportul parțial: Președinte - Victor Zgonea. Sala este animată. Rezultatul votului secret din sală: 125 pentru și 10 împotriva. Președintele uniunii și ex-președintele conferinței, acum director pe merit la Școala de Sabat la uniune, îi adresează noului ales cuvinte de apreciere, felicitându-l. Mai târziu, unul dintre laici pune punct: „Trebuie să fie totdeauna la spătură.” Dar mai întâi să o identifice!

Primele cuvinte ale președintelui nou investit: „Mulțumesc pentru frații care au spus NU...” Dar dacă ar fi fost 125? Noi îi dorim președintelui nostru și întregului staff să fie de acum încolo de nota 10 (ca data alegerilor), mai ales în credințioșie și respectarea cuvântului dat, în sinceritate și transparență, în părtașie și proșpețime, în bunătate și echilibru, în demnitate. Tuturor le dorim să nu cunoască beția puterii.

Au urmat și contra argumente, obiective sau subiective, aprecieri sau obiecții, susținerea și revenirea asupra unor nume, într-un fel lansate atenției, alte rugăciuni, alte seturi de bilețele strânse, nume trecute pe tablă, unele șterse, altele cu liniuțe de degetate în dreptul lor, cu observația și aprecierile noului invitat (președintele) în acest comitet.

Ora 21,00. Gong final al raportului comitetului de numiri: ceilalți slujbași ai conferinței, apoi componența comitetului executiv al conferinței, adăugându-se cei ce vor avea un rol mai mult sau mai puțin onorific, cei răsplățiți pentru „cumințenia” lor sau, prin compensare, pentru serviciile aduse.

După o returnare a listei la comitet, cei patru plus șapte sunt votați de adunarea electivă. Sunt votate și listele realizate de comitetul de planuri și de acreditări.

E noapte. Discret, stelele și-au făcut simțită prezența la finalul unei zile lungi de lucru. Unic în felul ei. Adunarea este oșobită, dar încrezătoare în Dumnezeu, în lucrarea Lui.

Un ultim imn, o ultimă rugăciune, și... israeliții „încalcă” pe caii lor putere și pornesc la galop spre corțurile lor...

Aceasta a fost ziua întâi a celei de-a doua sesiuni electivă a Conferinței Transilvania de Sud. Cum va fi a treia? Va exista o a treia?

Trei ani de consolidare

Raportul președintelui (fragmente)

Grație călăuzirii și protecției divine, iată că au trecut trei ani de la ultima Adunare electivă a noii conferințe constituite: „Transilvania de Sud”. Adoptând proiectele și jaloarele propuse de comisia de hotărâri și planuri, noua administrație a primit însărcinarea realizării acestor obiective. De aceea, în cele ce urmează, voi face referire la acest document.

A. Planuri generale și administrative. Conform recomandărilor, au fost organizate acțiuni pentru dezvoltarea spiritului de unitate în cadrul conferinței noastre, concretizate în întâlniri cu conținut diferit (programe tineret, acțiuni misionare, întâlniri de instruire) pentru ca frățietatea conferinței să funcționeze ca un tot unitar.

Pentru stimularea spiritului de dărnici și credincioși în rândul membrilor, cât și consolidarea rânduicilor financiare, s-a lucrat la toate nivelele (comunitate, slujbaş, pastor) prin popularizarea materialelor necesare. S-a lucrat la clarificarea sistemului financiar, la înlăturarea neregulilor, cât și prin prezentarea obiectivelor bisericii care trebuie sprijinite: obiective evanghelice, cât și construcțiile de noi biserici. Țin să evidențiez și să mulțumesc surorilor și fraților noștri pentru spiritul de credincioși și dărnici, arătat în acești trei ani. Darurile și sacrificiul dvs. s-au materializat în vaste proiecte misionare, în zecile de case de rugăciune construite, etc.

B. Evanghelizare. Prin importanța sa majoră, acest obiectiv a focalizat atenția noastră și activitatea noastră în fiecare ramură de lucrare a bisericii. Conferința noastră a

preluat și s-a încadrat în planurile bine gândite, elaborate de Uniunea română. Anual s-a pornit cu instruirea pastorilor care aveau misiunea de a instrui și mobiliza, la rândul lor, comunitățile deservite. Anual au fost întreprinse programe de instruire a evangheliștilor voluntari. În conferința noastră, Școlile misionare de voluntari au înmănușat un număr

principiile și modelul bisericii mondiale. Tineretul a fost chemat și înrolat în acțiuni misionare, la care au luat parte activă. Mulțumim și pe această cale tuturor acelor tineri și tinere care au împărțit invitații din casă în casă, au îmbogățit programele misionare prin cântările lor și celor care au ținut seminarii biblice. Fie răsplata voastră deplină!

D. Asociația pastorală. Corpul pastoral este de fapt echipa de avangardă a bisericii. Trebuie să fie o elită de secerători calificați, care, cu secera Cuvântului, să știe să recolteze pentru cer fiecare spic, fiecare bob de grâu. Ei trebuie să știe să detașeze cu delicatețe spicul de grâu de legăturile sale pământești sau să se aplice cu compasiune și dăruire după boabele căzute la pământ. De

aceea, activitatea noastră nu se măsoară doar în orele lucrate în predicile ținute, ci în credincioșia noastră față de Stăpânul secerișului și chemarea Lui. De aceea, stimă, colegi, la acest capitol, deși am putea raporta numeroase activități, care, când ne-au strâns, când ne-au risipit în vastul câmp al conferinței, doar marea zi a întâlnirii cu Isus va reflecta roadele reale ale muncii noastre. În acești trei ani, am plănuit, am înfăptuit, am construit sau am semănat cuvântul

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL CONFERINȚEI TRANSILVANIA DE SUD

Președinte, Victor Zgonea; **secretar,** Ernest Szasz; **trezorer,** Otto Viorel Stănoiu; **Asociația pastorală,** Victor Zgonea; **asociat,** Ernest Szasz; **educație,** Viorel Dan; **familie,** Elisei Nădășan; **Școala de Sabat și activități personale,** Viorel Dan; **tineret,** Elisei Nădășan; **libertatea religioasă,** Victor Zgonea; **isprăvnicie,** Otto Viorel Stănoiu; **sănătate,** dr. Valentin Nădășan.

Comitetul executiv: Victor Zgonea, președinte; Ernest Szasz, secretar; Istvan Barho, Viorel Dan, Magdalena Ganea, Ilie Ghegoiu, Zoltan Josza, Radu Kestner, Elisei Nădășan, Valentin Nădășan, Liviu Olteanu, Otto Viorel Stănoiu, membri.

de frați și surori, de tineri și adulți care doresc să-I ofere lui Dumnezeu timpul și capacitățile lor. Mulțumim lui Dumnezeu pentru această armată destoinică, ce poartă în inimă și pe buze mesajul întregii solii îngerești. La chemarea lui Dumnezeu prin biserică, astăzi avem șase familii de misionari voluntari, care au acceptat să se mute în localități lipsite de prezență adventistă. Le dorim un seceriș bogat și binecuvântări depline!

C. Tineretul. Comunitățile conferinței noastre cuprind un număr mare de tineri și tinere, un capital valoros de puteri spirituale și fizice, pe care avem datoria sfântă de a-l investi în uriașă cauză a lui Dumnezeu. În perioada celor trei ani, s-a acționat în vederea aceasta prin reorganizarea tineretului în conformitate cu

Evangheliei, dar cine ar îndrăzni să spună că am făcut totul sau destul? Nu uitați niciodată că activitatea noastră nu se măsoară în ore de lucru, noi lucrăm cu clipe de har, calificarea noastră nu se măsoară în diplome și funcții, ci în capacitatea de a sluji nevoilor semenilor noștri. Răsplata voastră nu este salariul lunar mare sau mic, ci o răsplată nepieritoare pe care o va aduce Domnul. Calificarea noastră nu depinde de mulțimea limbilor pe care le cunoaștem, ci cunoașterea limbajului inimii și a cuvintelor de suflet. Acestea sunt merele de aur din coșulețul de argint.

Doresc fiecăruia dintre dvs. realizarea binecuvântării rostite în dreptul acelei umile strângătoare de spice (Rut 2,12).

Moldova, stabilitate și creștere

Raportul președintelui

Adunarea la care participăm astăzi este deosebit de importantă pentru lucrarea adventă din Moldova, atât prin hotărârile și planurile care vor fi adoptate, cât și prin ajungerea noastră și mai aproape de sfârșit. Ne punem mai serios problema dacă următoarea Adunare generală va mai avea loc pe pământ sau peste trei ani vom fi intrat deja în timpul mileniului!

Raportul care va urma nu urmărește și nici nu poate fi un inventar al tuturor realizărilor credincioșilor din conferința noastră, din ultimii trei ani. Dacă astăzi putem vorbi aici de succese în lucrarea Evangheliei, atunci în primul rând mulțumim Dumnezeui noastre care „ne dă și voința și înfăptuirea.” Lăudăm pe Domnul și recunoaștem că nu numai datorită Lui avem astăzi posibilitatea să prezentăm un raport: raportul minunilor Sale.

Desigur, au fost și insuccese, greșeli, ocazii pierdute, pentru care rog pe Tatăl ceresc să mă ierte în primul rând pe mine, ca principal responsabil. Totodată, sunt fericit să dau mărturie aici despre credința și iubirea jertfitoare a credincioșilor adventiști din conferința noastră, membri și pastori deopotrivă, care s-au așezat la dispoziția cerului pentru vestirea întreitei solii.

Situația conferinței la această oră

Motivele de bucurie și de îngrijorare sunt amestecate. Privind însă în sus, putem observa mai ușor că jos, pe întinderea celor opt județe, lucrarea adventă a făcut pași însemnați. Numărăm aproape 13.000 de membri botezați, ne lipsesc doar câteva comunități ca să avem un total de 200, șantierul de construcție a noi case de rugăciune rămâne aproape constant în jurul cifrei 40, cu toate

sau alte locuri publice, pregătind recolta de suflete. Aducem astăzi recunoștința noastră deosebită lui Dumnezeu pentru toate sărbătorile de botez din ultimii trei ani, pentru miile de suflete care au pășit în familia lui Dumnezeu spre a fi frații și surorile noastre. Mulțumim Duhului Sfânt care a udat sămânța Evangheliei ca să aducă rodul pe care îl prezentăm spre bucuria Mântuitorului nostru care S-a jertfit pentru acest seceriș.

Am constatat că sunt multe noi comunități surori. Domnul a sporit poporul Său, astfel că va trebui să învățăm noi nume de comunități, noi motive de rugăciune și jertfire. Privind harta teritoriului nostru, observăm lumini noi - zone albe în care s-a pătruns, cele mai multe urmând de acum să fie lucrate și organizate în comunități. Nu putem raporta însă rugăciunile înălțate, obstacolele depășite, km bătuți și străbătuți, apelurile făcute la inimă, cărțile date, abandonarea propriilor familii și interese, suportarea împotrivrării, calomniei și

chiar a violenței - dar suntem convingeți că rapoartele cerului nu le trec cu vederea.

Viața comunităților noastre, pe lângă acțiunile misionare, a fost animată și de programe pentru diverse categorii de vârste și preocupări. Amintim aici concursurile biblice, inițiativele artistice (Festivalul de muzică și poezie), Școala Misionară de

Voluntari cu grupele ei de acțiune, toate acestea evidențind o diversitate de daruri printre membrii noștri, precum și disponibilitatea de a sluji.

O lucrare bine organizată la momentul acesta este și colportajul, în conferință având deja un colportor șef angajat, precum și câteva zeci de colportori, numărul lor fiind în creștere. Realizările obținute prin colportaj se concretizează nu doar

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL CONFERINȚEI MOLDOVA

Președinte, Teodor Huțanu; **secretar,** Mihail Baci; **trezorer,** Vasile Ciobanu; **Asociația pastorală,** Teodor Huțanu; **comunicații,** Gavril Bardan; **Școala de Sabat și activități personale,** Pavel Burlacu; **tineret,** Gavril Bardan; **educație și libertatea religioasă,** Pavel Burlacu; **familie,** Mihail Baci; **isprăvnicie,** Gavril Bardan; **sănătate,** vacant.

Comitetul executiv: Teodor Huțanu, președinte; Mihail Baci, secretar; Dan Apostol, Pavel Burlacu, Gavril Bardan, Vasile Ciobanu, Angela Costin, Radu Gherghe, Stelian Iacob, Ticu Mohorea, membri.

inaugurările frecvente a noi locașuri de închinare.

Activitățile misionare sunt mai diversificate și mai bine adaptate împrejurărilor - prelegerile religioase sunt însoțite de seminarii ajutătoare (anti-stress, familie, anti-fumat, sănătate, nutriție), dotarea materială a instruirii a sporit, la care adăugăm și experiența câștigată prin exersare. Am întâlnit astfel pe membrii și pastorii noștri activând în sălile de cult

prin vânzarea de carte, ci se dovedește a fi un mijloc deosebit de eficient de a stabili relații cu oamenii în vederea evanghelizării. Lăudăm pe Dumnezeu pentru reînvierea acestei ramuri istorice a lucrării advente.

Un alt capitol este cel al personalului angajat al conferinței. Între cei peste 50 de colaboratori avem pastori întăriți, lucrători biblici, misionari și evangheliști. Cu toată implicarea și jertfirea dovedite în lucrarea Evanghelică, acest număr este insuficient. Amintesc astăzi solicitările diferitelor comunități pentru un pastor care să fie al lor, iar pentru unele teritorii noi avem nevoie de lucrători. Mulțumesc astăzi tuturor colegilor pentru colaborare în slujire, mulțumesc soțiilor și copiilor pentru sprijinul și înțelegerea până la sacrificiu, manifestate față de misiunea specială a soțiilor și taților lor. Sunt încredințat că Dumnezeu va răsplăti cu prisosință. La același capitol al personalului zicem un „Bun venit” celor cinci lucrători oferiți de Institutul Teologic. În același timp ne rugăm pentru reușita candidaților noștri la Institut, în sesiunea din acest an.

Cei mai numeroși angajați ai conferinței nu sunt pe statele de plată, ci în registrele de membri și aparținători ale comunităților locale. Miilor de surori și frați, copii și prieteni, prezbiteri și membri de comitet le-a revenit sarcina directă de a aplica strategia de lucru stabilită de Adunarea generală a conferinței din 1992, adaptată la noile situații intervenite. Lor le revine meritul pentru aportul uman la tot ce cuprinde activitatea bisericii în ultimii trei ani și le mulțumesc personal cu această ocazie specială. Cu durere, dar și cu credință trebuie să constatăm că un număr considerabil dintre ei nu mai sunt printre noi. Aduc astăzi un omagiu memoriei celor care au adormit în nădejdea învierii.

Enumerarea forțelor implicate în îndeplinirea mandatului și responsabilității încredințate de Dumnezeu include activitatea tuturor departa-

mentelor. Sunt de notat pașii făcuți în organizarea tineretului, Asociația „Amicus” fiind un bun exemplu. De asemenea, cursurile de instruire ale liderilor de tineret au contribuit la aducerea vieții și preocupărilor tinerilor în atenția bisericii. Școala de Sabat se desfășoară corespunzător, tot mai mulți instructori capătă experiență, iar revenirea la grupele de studiu devine tot mai eficientă.

Un domeniu important în timpul de față este libertatea religioasă. S-a intervenit într-un număr de situații: reprogramare de examene în special, cu un oarecare succes, însă semnele spun că va fi tot mai mult de lucru în sensul acesta. Deși legile garantează libertatea, pe teren se constată intoleranța, care capătă o formă tot mai organizată. Pe lângă rugăciunile pentru legi drepte, trebuie să-I cerem lui Dumnezeu putere de a „păzi cuvântul răbdării Sale” în orice circumstanțe.

În domeniul familiei s-au editat materialele a două întâlniri cu familia Flowers, s-au ținut câteva seminarii, cele mai reprezentative fiind realizate în colaborare cu uniunea, în Bacău, Iași și Galați.

Un departament special, neales dar recunoscut de noi toți, este cel al fratelui Fereșteanu - acoperind cu foi scrise sufletele însetate de adevăr, școlile fiind o prioritate.

Un cuvânt deosebit de recunoștință fraților pastori pensionari și familiilor lor, care sunt dispuși să slujească mai departe cauza în care au investit cei mai buni ani ai vieții lor.

Perspective

Suntem convinși că lucrarea Domnului va propăși pentru că nu este în mâinile noastre, ci în ale Lui, care ne iubește.

Sunt câteva lucruri care îmi dau încredere și altele care mă îngrijorează. Observând botezurile și construcțiile, zecimile și evanghelizările, sunt convins că în această zonă a țării atașamentul față de principiile advente tradiționale va da stabilitate vieții de biserică și va menține vie

torța misiunii. Biblia și Spiritul Profetic ne scutesc de multe necazuri, pe care le întâlnim în altă parte. Nu avem de luptat în mod special cu grupuri disidente sau cu „vânturi străine de învățătură”, lucruri care se întâmplă nu departe de noi, iar încercarea acestora de a penetra în conferința noastră a fost categoric respinsă. Dimpotrivă, au fost câștigați membri din diferite confesiuni, inclusiv de la mișcarea reformistă.

Îngrijorarea provine însă din neglijarea studiului și rugăciunii, multe altare în familii fiind dărâmate, iar consecințele nu întârzie să apară: neînțelegeri în familie (chiar divorțuri), neînțelegeri în comunitate între anumiți membri, scăderea influenței și entuziasmului misionar, tineri obosiți de viața de comunitate, membri prinși de ispita ocaziei profitului material, asaltul mass-mediei, TV-ul făcând ravagii, acomodarea cu practicile societății în lucruri tot mai semnificative.

Față de aceste lucruri care distrug forța spirituală a comunităților suntem chemați la o ripostă hotărâtă, promovând o atitudine profund spirituală, știind în ce împrejurări ne aflăm.

Timpul de probă care se profilează cere oameni devotați în fiecare comunitate, capabili să susțină toate activitățile bisericii, conform rânduieilor. În mandatul care se încheie, am încercat să promovăm această asumare tot mai sporită a responsabilităților la nivel local, evitând hipercentralizarea. Este o direcție în care va trebui să continuăm, pregătindu-ne pentru vremea când fiecare va trebui să stea singur.

Astăzi, așezăm în mâna lui Dumnezeu și a acestei adunări planurile și ideile noastre, convinși că „nu doarme”, nici nu dormitează „Cel ce păzește pe Israel.”

Cu încredere că Dumnezeu ne va călăuzi cu sfatul Său, iar noi vom fi credincioși legământului încheiat cu El, așteptăm și dorim să grăbim întâlnirea cu Mântuitorul nostru scump.

Continuitate și consolidare

Utrecht, Arad, București, Târgu Mureș, Bacău, Cluj-Napoca, o ordine pare ireversibilă pentru biserica rămășiței. Atmosfera sărbătorească de la Utrecht, când delegații din toată lumea s-au adunat pentru a se ruga și apoi a alege pe conducătorii bisericii mondiale, s-a extins și asupra lucrării din țara noastră. La Arad, credincioșii au declarat plini de bucurie: Dumnezeu a lucrat din nou! De-acolo am plecat cu toții spre casele noastre, plini de încredere în călăuzirea Duhului lui Dumnezeu pentru etapele următoare.

Acum ne găsim la Cluj-Napoca. La ora 9, în sala Casei de Cultură a Tineretului, sunt deja prezenți majoritatea delegaților. Așteptarea este la fel de liniștită ca liniștea lacului pe malul căruia este înălțat întregul complex ce găzduiește Adunarea generală a Conferinței Transilvania de Nord. În câteva minute imnul advent, „O, Isus, ce dulce nume”, este cântat de peste o sută de voci, iar secretarul, de curând ales, al Diviziunii Euro-Africa ne introduce în atmosfera spirituală adecvată ocaziei.

Cu fața radiind de o sfântă consacrare, acest bărbat cu suflet românesc îi subordonează pe toți participanții Cuvântului Viului Dumnezeu. Mesajul se bazează pe Filip. 3,12-14. Ideile sunt oferite cu abundență: creștinul se află într-o tensiune continuă. El dorește desăvârșirea, dar încă nu e desăvârșit. Pentru a ajunge la desăvârșire, trebuie să parcurgem câteva etape:

Grigore Leordean

1. Să recunoaștem că suntem nedesăvârșiți.
2. Să alergăm spre ținta desăvârșirii.

3. Să facem un singur lucru: să ne concentrăm asupra țintei.

4. Să ne desprindem de trecut. Apreciem valorile trecutului și le căutăm pe cele viitoare. Trecutul e folositor ca pedagog.

5. Viața creștină este o luptă perseverentă către desăvârșire. Nu vom înceta alergarea până ce chipul lui Isus nu va fi reprodus în mod desăvârșit în noi.

6. Dumnezeu nu are nepoți și bunici, ci copii - cetățeni ai Împărăției Sale. La sfârșitul alergării, noi găsim brațele calde ale lui Isus care ne primește în slavă.

În inimile noastre, ale celor prezenți, renaște speranța desăvârșirii caracterului creștin.

Secretarul Uniunii române, fratele Aron Moldovan, declară deschise lucrările Adunării generale a Conferinței Transilvania de Nord. Numărul delegaților prezenți este aproape complet. Urmează desfășurarea obișnuită a programului: votarea agendei de lucru, se primesc două noi comunități în familia comunităților conferinței - Maranatha (comunitatea Seminarului liceal adventist Cluj-Napoca) și Leordina de Râu. Președintele în funcție își prezintă raportul, se votează comitetul de organizare, urmează raportul secretarului-trezorier și al directorului de departamente, iar în paralel

comitetul de numiri își desfășoară lucrul.

Raportul președintelui impresionează pe secretarul Diviziunii Euro-Africa, Carlos Puyol. Concluzia care se desprinde din raport este: s-a făcut cât mai mult cu puțință și s-a încercat cât mai bine în condițiile existente. În ce privește realizările și succesele, președintele le prezintă cu modestie și le apreciază ca fiind ale întregii biserici, care a lucrat sub călăuzirea lui Dumnezeu. Raportul este primit în unanimitate de voturi.

Raportul secretarului-trezorier se bucură de aceeași atenție și apreciere, atât din partea reprezentantului Diviziunii, Jean-Luc Lezeau, cât și a delegaților.

Momentul cel mai așteptat a fost comunicarea aceluia care urmează să slujească în calitate de președinte în următorii trei ani. Fratele Bocăneanu comunică personal: „Comitetul de numiri, după ce s-a rugat, propune Adunării Generale, în calitate de președinte al Conferinței Transilvania de Nord, pe fratele... Suciuc Iosif.” Votul este secret, dar raportul voturilor pro și contra este în cele din urmă dezvăluit. Fratele Suciuc Iosif este reales. Clipele sunt plăcute, cei doi tineri președinți, foști colegi ai Seminarului teologic adventist, așezați de biserică în cele mai înalte și mai responsabile locuri ale slujirii lui Dumnezeu, rostesc în fața delegaților cuvinte simple, dar pline de profunzime și semnificație.

Fratele Adrian Bocăneanu descrie drumul greu pe care l-a parcurs fratele Suciuc Iosif în primii ani ai lucrării sale pastorale și apreciază răbdarea și umilința, precum și consecvența cu care și-a îndeplinit misiunea încredințată, trecând cu bine toate barierele ce i-au fost puse în cale. Apoi îl felicită pentru re alegerea sa, asigurându-l de susținere în rugăciune. Președintele uniunii așteaptă același tip de colaborare din partea mai vechiului său coleg.

Fratele Suciuc Iosif apreciază corect momentul și își exprimă mulțumirile pentru încrederea cu care biserica îl onorează. Dorește binele și progresul poporului advent de pe cuprinsul conferinței și speră că, în colaborare cu Dumnezeu, acestea vor deveni realități vii.

Este o desfătare să-i vezi pe cei doi conducători dându-și mâinile ca într-un legământ al unei consacrări comune.

Dar lucrul în comitet este încă la început. Spre seară, târziu, cu mult după jertfa de seară, se prezintă lista cu ceilalți slujitori propuși, pentru vot, Adunării generale. În dreptul fiecărui nume, cu un număr de voturi din care lipsesc aproximativ câte degete sunt la o mână, delegații își exprimă acordul.

Cele două nume noi: Ioan Orban și Emil Banga, alături de celelalte trei nu cu mult mai vechi, alcătuiesc o echipă tânără chemată să poarte răspunderile copleșitoare ale cauzei lui Dumnezeu din Conferința Transilvania de Nord pentru următorii trei ani.

Se consumă momentul final. Fratele Aron Moldovan declară închise lucrările Adunării generale a Conferinței Transilvania de Nord. Ne predăm lui Dumnezeu pentru noaptea care urmează și ne reconsecrăm pentru a-L sluji pe El necurmat.

După consumarea evenimentului: gânduri, impresii, perspective

Fratele Ioan Grama - prezbiter al comunității Cluj B:

„Apreciez organizarea. Atmosfera a fost frățească. Mi-a plăcut sinceritatea cu care s-au prezentat rapoartele; s-au recunoscut și greșelile. Noua echipă are perspective mai bune, având în vedere adăugarea celor doi colaboratori noi și experiența de trei ani a celor re-ași. Pentru viitor, doresc o predicare a bisericii care să aducă convingerea în inima oamenilor că Domnul Isus a murit și pentru omul secolului XX, iar proiectele, faptele

și roadele bisericii să fie ale Duhului Sfânt.”

Fratele Gyorgy Csegedi, pastor în districtul Sighet, membru în comitetul de numiri:

„Lucrarea în comitetul de numiri a fost străbătută de o atmosferă caldă, plăcută și de bună conlucrare.”

Fratele Ioan Orban, pastor în districtul Cluj, membru al comitetului de numiri și ales în calitate de director de departament: „Lucrările comitetului de numiri au fost caracterizate de un spirit bun, plin de sinceritate și discernământ. Tineretea și experiența și-au dat mâna.”

Fratele Iosif Suciuc, președinte: „Consider că la asemenea ocazii biserica este chemată ca prin reprezentanții ei să-și analizeze și să aprecieze activitatea existenței ei, reconsiderându-și anumite aspecte, învățând din experiența trecutului pentru o lucrare mai eficientă în viitor.

În ce privește evenimentul acesta care s-a consumat la Cluj-Napoca, am simțit că Dumnezeu este la cârmă și, în ciuda unor slăbiciuni omenești, veghează cu atenție la biserica Sa și este gata să intervină atunci când e cazul. În ce privește viitorul, învățând din experiențele unui modest început în cele ale administrației, încerc să-mi conturez o strategie bine gândită în lumina perspectivelor lucrării și circumstanțelor specifice ce caracterizează conferința noastră. Sunt conștient că vom avea probleme dificile de înfruntat, dar știu că acestea vor da mai multă strălucire biruinței cauzei lui Hristos. Sunt fericit că am favorarea de a fi chemat să lucrez în via Lui, alături de conlucrătorii mei în această nobilă activitate. Am nevoie de sprijin în rugăciune, iar colegii și frații m-au asigurat fierbinte de lucrul acesta.”

Fratele Carlos Puyol, secretarul Diviziunii Euro-Africa:

„Îmi place ceea ce văd în adventismul românesc. Aveți nevoie să preîntâmpinați experiența apusului. În lucrarea de câștigare de suflete

noi întâlnim numai uși închise. Oamenii nu mai au interes pentru Evanghelie. În câțiva ani, aceeași situație va fi și la voi. Trebuie să faceți un efort special pentru a vă pregăti din toate punctele de vedere ca să lucrați cu eficiență în zilele acelea.”

Fratele Adrian Bocăneanu, președintele Uniunii Române:

„Pentru toate nevoile acestei conferințe, Dumnezeu are un răspuns. O parte a acestui răspuns o constituie cei aleși astăzi.”

Pe malul liniștit al lacului Tinerețului, biserica de pe teritoriul Conferinței Transilvania de Nord, prin reprezentanții ei, a luat mari hotărâri.

Nu ne îndoim nicidecum de călăuzirea Aceluia care ne-a chemat la cea mai înaltă onoare pământescă. Suntem plini de încredere în planul lui Dumnezeu pentru viitor. Nu avem nici un pic de necredință în biruința finală a bisericii lui Dumnezeu de pe aceste meleaguri transilvănenene. Ne temem însă de un singur lucru: ca nu cumva să ne tragem mâna noastră slabă din aceea a Atotputernicului nostru Tată. Ne temem să nu încercăm, în neputința naturii noastre omenești, să săvârșim lucrul Domnului. Ne temem să nu-i dezamăgim pe aceia care așteaptă să vadă pe fața noastră chipul blând și plăcut al lui Isus, care vor să citească în viața noastră Evanghelia întrupată a mântuirii. Dorim să fim acei oameni care-L iubesc pe Dumnezeu din toată inima, cu tot sufletul, din tot cugetul și cu toată puterea, iar pe semenii noștri ca pe noi înșine. De aceea, Doamne, nu-Ți cerem nici bogăție, nici viață lungă și nici moartea vrăjmașilor noștri; ceea ce-Ți cerem și Te rugăm fierbinte este să mergi cu noi - să rămâi în noi - să nu ne lași nici o clipă singuri și să-Ți împlinești pe deplin planul Tău cu noi și cu toată biserica Ta. A Ta să fie slava acum și-ntotdeauna, Amin!

Un mandat pentru evanghelizare

Raportul președintelui (fragmente)

După trei ani de activitate în lucrarea încredințată de Dumnezeu prin dvs., doresc să vă prezint câteva aspecte principale ale activității conferinței noastre.

Misiunea principală a Comitetului conferinței, potrivit mandatului încredințat, a fost aceea de orientare și coordonare a activităților pentru câștigarea de suflete, folosirea înțeleaptă a mijloacelor materiale disponibile, pentru a contribui la câștigarea a cât mai mulți pentru Isus, cât și promovarea, elaborarea și organizarea de acțiuni în vederea unor eforturi de evanghelizare cu succes.

Asociația pastorală. Asociația pastorală a organizat întâlniri și acțiuni la mai multe nivele, menționate după cum urmează: • evaluarea pastorală anuală; • întâlniri periodice cu pastorii, la sediul conferinței sau în alte locuri; • două întâlniri cu pastorii în cadrul educației continue (Praga, 1993 și Beliș, 1994); • cinci întâlniri pe diferite centre cu toți slujbașii principali ai comunităților în vederea instruirii și dezbaterii unor probleme din Manualul comunității; • patru întâlniri speciale, cu pastorii, pe centre de district misionar, pentru apropiere, părtășie și rugăciune; etc.

Evanghelizare. Lucrarea pentru care trăim, lucrăm, acționăm și uneori ne jertfim așa de mult, este evanghelizarea. Înțelegând că mandatul principal al întregii biserici, asemenea celui al lui Hristos, este câștigarea de suflete, s-au investit, în general, cele mai multe eforturi în această direcție.

Au fost organizate 38 de campanii mari de evanghelizare, dintre care 2 au fost susținute de evangheliști din străinătate. Celelalte 35 de companii de anvergură, 24 de durată medie și 29 scurte au fost

susținute de pastori autohtoni, unele cu succese deosebite, altele mai puțin spectaculoase. Toate s-au bucurat de sprijinul unei bune părți dintre membrii comunităților implicate.

Dacă de-a lungul celor trei ani (inclusiv trim. I și II 1995) putem raporta 1657 de botezuri, creșterea numărului de membri de la 6.740 din 1992 la 7.261 la 30 iunie 1995 ne arată un câștig net de 521.

Școala misionară de voluntari. În scopul pregătirii unui personal calificat la nivelul fiecărei comunități, la inițiativa uniunii a luat ființă această școală. Debutul a fost în 1993, toamna, când aveam 2 centre în conferință, Cluj-Napoca și Sighet, pentru ca în 1994 să avem deja 9 centre. La începutul celei de-a doua serii au fost înscriși 400 elevi, pentru ca pe parcursul studiilor, să scadă la jumătate.

Pentru cele două nivele de studii, respectiv nivelele II și III, cei trei slujbași de la conferință, sprijiniți de 14 pastori, au făcut eforturi deosebite.

Tineret. Tineretul este miezul activ al bisericii. Activitățile de pregătire și instruire care au fost organizate urmează să rodească într-o activitate binecuvântată pentru biserică. Numărul participanților, uneori neașteptat de mare, reflectă interesul, volumul de lucru de care este capabil și potențialul lor în viața spirituală.

Valorificând experiența câștigată și beneficiind de un coordonator consacrat și mult mai disponibil decât până acum, tineretul va revoluționa viața spirituală a bisericii și lucrarea ei de evanghelizare.

Publicații. Apariția regulată a publicațiilor periodice, mai ales cele de limbă maghiară, a fost o problemă dificilă. Sperăm ca în cadrul Casei de editură să se rezolve această problemă în mod onorabil.

Comunicații. Legătura dintre conferință și comunități a fost făcută printr-o foaie de comunicare numită aici *Adventinfo*, prin care ne-am exprimat opinii, puncte de vedere, comunicări, luări de poziție și diferite alte probleme.

ADRA. În anul 1993, s-a inițiat înființarea a 7 centre ADRA în conferință. Beneficiind de resurse proprii și externe, ele urmau să devină puncte de ajutor și sprijin în cele materiale pentru nevoiașii din jur, indiferent de apartenența religioasă la început, pentru ca apoi ajutorul să fie orientat în afara bisericii.

Serviciul umanitar pentru penitenciare. Serviciul în slujba celor privați de libertate, care se simt inutili societății, este o direcție relativ nouă pentru activitatea evanghelistică a conferinței noastre. La ora actuală funcționează cinci centre de evanghelizare în penitenciare.

Școala de Sabat. Întâlnirile de instruire a personalului Școlii de Sabat, organizate în colaborare cu uniunea, au avut un rezultat benefic, chiar dacă nu este încă evident în întregime.

Sănătate și temperanță. Responsabilul acestui departament a făcut vizite în majoritatea comunităților conferinței, după un program anunțat în prealabil pastorilor, pentru a exista posibilitatea colaborării.

Scopul vizitelor: • prezentarea de teme doctrinal-medice; • dezbateri pe teme medicale; • consultații.

Viața de familie. Sfătuirea premaritală este unul dintre obiectivele principale ale acestui departament, care dacă este realizat corespunzător și la timp, aduce deosebite binecuvântări vieții practice de familie.

Isprăvnicie. Apreciem inițiativa Uniunii române cu privire la banca de talente; evidențierea acestor daruri și ulterior cunoscând potențialul membrilor bisericii, ușurează orientarea eforturilor în direcțiile cele mai potrivite. Acțiunea a cuprins și comunitățile conferinței noastre.

Construcții și achiziții. Au fost inaugurate 8 comunități, au fost achiziționate 8 imobile pentru a fi amenajate drept lăcașuri de închinare. Au fost cumpărate 5 locuințe parohiale. Astăzi avem 26 șantiere în conferință și rezultatele din acest domeniu ne vorbesc despre binecuvântările lui Dumnezeu.

Misiune Globală, sacrificii, biruințe

Raportul președintelui

Îmi exprim recunoștința față de Mântuitorul nostru care, prin felul cum Și-a condus lucrarea, ne-a umplut mințile și inimile cu dovezi ale dragostei Sale pentru noi, dar și cu speranță și încredere pentru viitor.

Au trecut trei ani în care am avut privilegiul ca, împreună cu frații mei colegi, să purtăm povara responsabilităților Conferinței Banat.

Timpul a fost scurt pentru câte erau de făcut și pentru câte mai sunt de făcut. Dar cei trei ani au fost lungi prin unele situații și probleme dificile ivite. În mijlocul dificultăților, am stăruit împreună la Dumnezeu ca să avem lumină și să procedăm cu înțelepciunea lui Isus, pentru ca rezultatele să fie spre slava Mântuitorului și salvarea semenilor.

Societatea noastră prinsă în convulsii schimbărilor în bine și în rău influențează și biserica. Aceasta ne-a făcut să ne îndreptăm și mai mult către Domnul, în vederea unei călăuziri sigure spre Canaanul ceresc.

De multe ori am strigat împreună către Domnul: „Oprește-te, soare”, asupra Aradului, Timișoarei, Hunedoarei, Beiușului, Reșiței și, tu, lună, asupra Bradului, Hațegului, Sebișului și a celorlalte locuri. “Și soarele s-a oprit și luna și-a întrerupt mersul până ce poporul și-a terminat lucrarea” (Iosua 10,12-13).

Folosesc aceste nume pentru ca toți cei care suntem aici să ne amintim de experiențele prin care Domnul ne-a condus, experiențe care au

pus la probă credința și speranța noastră în Cel care deschide drumul și conduce spre biruință.

Chiar de la începutul mandatului, ne-am dat seama că timpul pe care îl

nități. Eforturile au fost pe deplin răsplătite.

La cei 5860 de membri care erau înregistrați în 1992, s-au mai adăugat prin botez în cei trei ani 1153 de membri, ca și 47 prin vot. Aceasta înseamnă exact 12 biserici cu câte 100 de membri. Sunt mulți? Sunt puțini? Numărul de 1200 este impresionant, gândindu-ne ce valoare are un suflet înaintea lui Dumnezeu. Este o adevărată comoară a Domnului, pe care noi am adunat-o pentru El. Dar dacă ne gândim la cei 2.800.000 de locuitori de pe cuprinsul teritoriului conferinței noastre, mai sunt foarte mulți care așteaptă să audă și să primească vestea cea bună a mântuirii prin Domnul Isus.

Privesc cu admirație și respect la activitatea misi-onară din ultimii trei ani, la frații și surorile, la tinerii și prietenii care nu pot fi nominalizați în acest raport, dar care au fost alergători de elită pe ogorul Evangheliei. Eforturile lor, sacrificiile pe care le-au făcut în slujirea Domnului nu vor putea fi evaluate prin măsurătorile omenești, dar sunt convins că nici aici și nici dincolo nu vor rămâne nerăsplătite.

Ei au alergat pe drumuri umblate și drumuri neumblate, croind în felul acesta cărări drepte cu picioarele lor. Baniilor lor, mijloacele materiale, timpul lor au găsit investiția cea mai bună, care a rodit și încă va mai rodi până la revenirea lui Isus.

Îi admir pe acești frați și surori care au știut să se împrumute pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să meargă înainte. Atât pastorii, cât și laicii au parcurs zeci, sute și mii de km în săptămânile și lunile de evanghelizare, prin seminarii în familie și publice sau evanghelizări publice.

Au fost și situații când, după trudă și sacrificii, au întâlnit ostilitate din partea aceluia pentru al căror bine se făceau toate eforturile. Dar cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de bucurie.

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL CONFERINȚEI BANAT

Președinte, Adam Engelhardt; **secretar**, Benjamin Zeiler; **trezorer**, Ioan Sturz; **Asociația pastorală**, Adam Engelhardt; **Școala de Sabat și activități personale**, Ioan Stinghe; **educație**, Gabriel Dragoș; **sănătate**, dr. Dan Mihăicuță; **tineret**, Gabriel Dragoș; **comunicații**, Ioan Stinghe; **familie**, Gabriel Dragoș; **libertatea religioasă**, Benjamin Zeiler; **isprăvnicie**, Ioan Stinghe.

Comitetul executiv: Adam Engelhardt, președinte; Benjamin Zeiler, secretar; Deliu Crișan, Gabriel Dragoș, Arpad Kovacs, Pavel Memete, Dan Mihăicuță, Dorin Mohorea, Narcis Săndulachi, Ioan Stinghe, Ioan Sturz, Ștefan Toma, membri.

vom parcurge trebuie să devină pentru noi un mandat misionar și că, în același timp, ne așteaptă noi înălțimi spirituale pe care noi să le cucerim împreună cu marea familie a Conferinței Banat.

Misiunea Globală a fost un imbold, iar dragostea pentru Domnul și pentru oameni a fost motivația care ne-a ajutat să lărgim granițele Împărăției lui Dumnezeu aici.

Strategia noastră a fost pentru marile orașe, unde uriașe mulțimi nu știu să facă deosebire între stânga și dreapta, și pentru zonele albe. Au apărut noi comunități în Arad, Timișoara, dar și în orașe fără prezență adventistă, ca Brad, Sebiș, Oravița, Jimbolia.

Nici zonele rurale nu au fost neglijate și aici s-au înființat noi comu-

Păstrez o vie și adâncă apreciere pentru toți cei ce s-au dăruit pentru Domnul în timpul care s-a scurs.

Coordonarea activităților în Conferința Banat a fost făcută de un personal restrâns ca număr. Frații pastori cu bogată experiență, care au ieșit la pensie, au continuat să slujească alături de ceilalți și de proaspeții absolvenți și angajați.

În perioada acestui mandat, departamentele Conferinței Banat au fost preocupate de promovarea urgentă a tuturor activităților bisericii, astfel ca în mod echilibrat toate părțile trupului lui Hristos să se dezvolte armonios.

Astfel, la Școala de Sabat s-au organizat cursuri de formare și instruire continuă a instructorilor Școlii de Sabat în cele 5 centre misionare din conferință, lansarea și susținerea conceptului de grupe multifuncționale și o preocupare deosebită pentru procurarea de materiale la Școala de Sabat copii pe nivele de vârstă și pentru amenajarea spațiilor corespunzătoare pentru desfășurarea Școlii de Sabat.

Activitatea departamentului educație a ajutat ca să fim cunoscuți mai bine la nivelul inspectoratelor școlare județene. Este un domeniu delicat, care solicită perseverență din partea noastră, deoarece pe teren sunt tot felul de piedici care se pun din partea unor responsabili de la alte confesiuni religioase.

Departamentul de libertate religioasă, în colaborare cu cel de la uniune, a fost în situația de a interveni la școli pentru examene, spre a fi reprogramate datorită Sabatului, și pentru unele probleme neînțelese de unii factori de resort, rezultatele fiind favorabile. Vizita directorului de la uniune împreună cu fratele Rossi la Timișoara a făcut o bună impresie asupra liderului comunității majoritare.

Prin Asociația Pastorală și evanghelizare s-a urmărit instruirea continuă a angajaților conferinței și experimentarea practică a acestei instruirii. Activitatea departamentului uniunii a fost benefică pentru pastori Conferinței Banat.

Împărțirea conferinței în districte misionare s-a dovedit utilă. Aici s-au

desfășurat multe programe de instruire și activități misionare. Programele de evanghelizare au fost sprijinite și de misionarii voluntari care au fost instruiți în mai multe rânduri în centrele misionare.

După ce au fost parcurse programele misionare „Anul Profeției” și „Anul Prieteniei”, ocaziile „Zilei Secerării” au prilejuit frățietății noastre multă bucurie și recunoștință față de bunul Dumnezeu.

Activitatea intensă a laicilor în penitenciar este o altă dovadă a griji, preocupării și prețuirii oricărei ființe umane, indiferent de statutul său.

Departamentul sănătate a început bine, INFOMED-ul, care era difuzat în toate comunitățile, oferea informații proaspete frățietății; studiul sistematic al cărții „Divina Vindecare” organizat în fiecare comunitate a făcut mult bine atât corpului, cât și minții.

Pentru conferința noastră, departamentul publicații a cunoscut o experiență deosebită. Organizarea evanghelizării cu literatură a stârnit interesul multor frați și surori, în mod special tinerii sunt nerăbdători. Numirea unui șef colportor a dat mai multă stabilitate în această lucrare de pionierat pentru majoritatea dintre noi. Deschiderea unui centru de carte la Timișoara prin aprovizionarea sistematică cu cărți pentru colportorii din conferința noastră, cât și pentru public, este o mare binecuvântare.

Convențiile, seminariile și materialele produse și răspândite au făcut din departamentul familie o preocupare utilă și plăcută cu adânci implicații în viața bisericii.

În activitatea conferinței a fost o strânsă legătură între departamente. Pentru pregătirea evanghelizărilor, ADRA împreună cu „Sănătate și Temperanță”, la Brad, Sănnicolau Mare, Jimbolia și alte locuri, au netezit drumul pentru ca Evanghelia cea veșnică să ajungă la sufletele înfometate și însetate după adevăr.

O noutate în ultimii ani este „Vocea Speranței”. Ne-am bucurat pentru realizarea de la București, dar foarte mare a fost bucuria când am primit aprobarea de principiu pentru Radio „Vocea Speranței” Timișoara. Au ur-

mat o serie de investiții în vederea amenajării studioului, folosindu-se unele dintre cele mai bune materiale și tehnologii.

Departamentul tineretului. Pe cei peste 2800 de tineri îi regăsim peste tot. Ei constituie un potențial extraordinar pentru lucrarea Domnului. Tinerii pot fi întâlniți în toate programele bisericii în proporție impresionantă. Ei lucrează, dar uneori dau și de lucru, de aceea s-a conceput o formă de comunicare cu ei în toate comunitățile prin INFOTIN-urile alcătuite cu multă pricepere și gust. Este un mijloc de comunicare cu conferința și între ei, având spații unde se publică creații proprii, întrebări și răspunsurile lor.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru numărul mare de studenți adventiști în mod special la Timișoara, organizați în asociația „Amicus”, care au desfășurat o intensă activitate printre studenți. Întâlnirile din amfiteatrele facultăților, lucrarea de colportaj au fost prilejuri de a da mărturie despre Hristos între acești tineri studioși.

Gruparea tinerilor în asociații de tineret pe districte i-a ajutat să fie și mai conștienți de misiunea pe care o au. Taberele de tineret au constituit ocazii prin care ei s-au cunoscut mai bine și s-au deprins a lucra împreună.

Acum, când suntem chemați să dăm socoteală de isprăvnicia noastră înaintea Domnului și înaintea dvs., ne recunoaștem nevrednicia, dar aducem Tatălui cerese profunda noastră recunoștință pentru că ne-a susținut cu brațul Său puternic în toate zilele. Dacă privim spre noi, vom avea motive de descurajare, dar, dacă privim spre El, ne umplem de încredere în călăuzirea Sa pentru viitor.

În acest timp de popas, chiar dacă nu ne putem lăuda cu banii pe care i-am adunat și păstrat până acum, dar putem aduce recunoștința pentru construcțiile înălțate și umplute cu sufletele câștigate pentru a compune marele „cort al lui Dumnezeu cu oamenii, pentru ca El să locuiască cu noi, pentru a fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu noi.”

Profitați de ocaziile pe care le aveți încă

Fratele Carlos Puyol, noul secretar general al Diviziunii Euro-Africa, a participat la adunările generale ale conferințelor Moldova, Transilvania de Nord și Banat. Înainte de a pleca din România, ne-a acordat acest interviu.

Numele dvs. ne este cunoscut din perioada în care ați condus Uniunea spaniolă, dar acum suntem foarte bucuroși să vă avem la Diviziune. Care au fost mijloacele pe care le-a folosit Dumnezeu ca să vă pregătească pentru această chemare atât de importantă?

Dumnezeu este Cel care alege mijloacele și etapele de pregătire pentru îndeplinirea unei lucrări în biserică. Noi credem în Providența divină și știm că Dumnezeu se folosește de evenimentele obișnuite ale vieții pentru a ne pregăti în vederea unei chemări pe care, de obicei, noi nu o cunoaștem. Eu am petrecut mulți ani în activități administrative în biserică, dar am lucrat de asemenea ca pastor, evanghelist și director al școlii noastre de la Sagunto. Acum cred că Dumnezeu avea un plan, ca să îmi formeze capacitățile necesare să lucrez într-o zi la nivelul Diviziunii, într-un rol de conducere a bisericii Sale.

Veniți din Spania, o țară care a parcurs nu cu foarte mulți ani în urmă drumul de la dictatură și încăl-

care libertății religioase la democrație. Și România este pe acest drum. Ce ar avea de învățat adventiștii români de la biserică din Spania?

Într-adevăr, istoria țării mele și a României au anumite puncte comune. Și noi, în Spania, am trăit și ne-am dezvoltat într-un mediu social și politic din care lipsea libertatea, în mod special libertatea religioasă. Așa cum știți, Spania este o țară în

receptivă decât în trecut față de chestiunile religioase; este mult mai dificil ca să stârnești interesul pentru Evanghelie sau să convingi pentru adevăr. Biserica s-a schimbat de asemenea, pentru că libertatea nu este întotdeauna mediul cel mai prielnic pentru a dezvolta credința, pentru a rămâne credincioși, loiali și consacrați. Câteodată, libertatea se dovedește o cursă a lui Satana, pentru a ne prinde în somnul fatal al fecioarelor din parabola Domnului. Este nevoie de veghere, să nu pierdeți anumite valori pe care voi ați știut să le dezvoltați în perioada voastră de greutate. Trebuie să avertizăm biserică cu privire la faptul că libertatea poate să aducă cu sine și lucruri negative în domeniul valorilor spirituale.

În ciuda numărului relativ redus de creștini adventiști în Spania, biserică noastră este destul de bine cunoscută. Ce metode ați folosit în acest scop?

Am încercat să facem cunoscută biserică noastră transmițând tot ceea ce este mai bun în mesajul nostru. Noi am format diferite organi-

Sabatul de neuitat din 5 august 1995 s-a încheiat cu acest lanț uman al rugăciunii, semn al consacării, al unirii dintre generații și al angajamentului pentru spiritualitate și misiune.

zații care se ocupă de nevoile sociale, cum ar fi Asociația pentru temperanță și ADRA; de asemenea, am căutat să facem cunoscută publicația noastră Conștiință și libertate în mediile politice oficiale, în instituții și în universități. În felul acesta, biserică noastră a ajuns să fie cunoscută ca ocupându-se nu doar de chestiuni religioase și spirituale, ci ca o mișcare preocupată și de binele societății. Această abordare, care este foarte bine acceptată în toate mediile politice și sociale, ne-a oferit posibilitatea să prezentăm anumite aspecte ale mesajului nostru, care sunt foarte interesante și practice. Adesea, astfel

care biserică catolică a dominat și continuă să domine în numeroase domenii ale vieții. Acum avem libertate, acum suntem o democrație, am avut chiar posibilitatea să ne încadrăm în Comunitatea europeană. Putem spune că experiența noastră a avut și lumini, și umbre. Sunt, fără îndoială, aspecte pozitive: avem mai multe posibilități, putem să ne exprimăm, putem să transmitem solia noastră. Dar, în același timp, societatea s-a schimbat, ea este mai puțin

se deschide posibilitatea să vorbim și despre dimensiunea spirituală și religioasă a adevărului, despre credință și mântuire. Astfel, ceea ce dorim să facem în Spania este să arătăm că biserica noastră este o biserică modernă, care are o mulțime de lucruri de oferit societății, și să fim recunoscuți ca aducând o contribuție pozitivă la mersul societății.

Ați dori să ne vorbiți despre faimoasele dvs. întâlniri cu regina Spaniei?

Aceasta este o istorie a Providenței. Într-o zi, am fost rugați să prezentăm un seminar despre adventism la universitate. Chiar în departamentul care ne-a invitat, regina Spaniei urma un curs de umanism contemporan. Ea a insistat să ținem un seminar cu privire la diferitele doctrine adventiste și, în cele din urmă, și-a exprimat dorința să viziteze una dintre comunitățile noastre. Acesta a fost un lucru extraordinar, pentru că niciodată în istoria monarhiei spaniole - și să nu uităm cât de catolică este această țară - un membru al familiei regale nu a vizitat o biserică necatolică. Totuși, de la acel moment, ea a păstrat amintiri foarte călduroase și mi-a cerut sprijinul pentru organizarea unor manifestări și colocvii care au loc o dată pe lună, pentru a invita persoane care să vorbească despre probleme de actualitate. De fiecare dată când se discutau chestiuni de ordin religios, era de datoria mea să invit personalitățile care să participe. În felul acesta, s-a dezvoltat o relație pe care aș putea-o numi chiar de prietenie. Astfel, regina Spaniei a ajuns să cunoască foarte bine mesajul adventist ca și interpretarea adventistă a profețiilor, solia noastră în domeniul sănătății cu care ea este într-unul de acord. De fapt, ea și-a însușit unele dintre practicile pe care noi le susținem - între altele este vegetariană - și participă la lupta împotriva alcoolului și tutunului. Ea cunoaște și doctrina noastră cu privire la Sabat, la mântuire și viitorul omenirii, în urma conferințelor

Delegații la Adunarea Generală a Uniunii, la încheierea lucrărilor. Probabil nu se pot distinge fețele, ceea ce se va remarca va fi unitatea, consacrarea și iubirea.

prezentate de remarcabili profesori adventiști cu privire la aspecte distincte ale credinței noastre. Și, iată, legătura noastră a devenit destul de strânsă, ceea ce ne-a oferit ocazia să cunoaștem și alte persoane de mare valoare care participă la aceste întâlniri. Biserica adventistă a putut astfel să fie cunoscută între profesori de universitate, diplomați și alte persoane cu poziții înalte în societatea spaniolă.

Peste câteva ore veți părăsi România, după zece zile pe care le-ați petrecut aici. Care vă sunt impresiile?

Doresc să spun că am fost cu adevărat surprins. România seamănă destul de mult cu țara mea, mai bine zis cu țara mea așa cum era acum cincisprezece ani, la începutul drumului spre democrație. Aceasta mă face să cred că România are multe, foarte multe posibilități și văd că această țară se va dezvolta, în câțiva ani, cu totul remarcabil. Aveți un potențial minunat, atât din punct de vedere economic, cât și social. Am remarcat deja că aveți persoane foarte active, am văzut lucrul acesta chiar în rândul bisericii. Persoane care, în ciuda împrejurărilor dificile în care au trăit, s-au format foarte bine și au dezvoltat un spirit foarte dinamic. Toate acestea sunt lucruri foarte importante pentru creșterea viitoare a țării și a bisericii.

Acum, când la conferințe și la uniune se află echipe noi, este timpul planurilor. Care ar fi sugestiile dvs. pentru viitorul lucrării din România?

Într-adevăr, au avut loc multe schimbări la nivelul conferințelor - trebuie să vă mărturisesc că au fost mai multe decât mă așteptam. În biserica noastră nu este obișnuit să aibă loc atât de multe schimbări. Se poate considera că trei ani nu valorifică toate posibilitățile pe care le are o persoană, de aceea ar trebui să lucreze mai departe. Dar aceste schimbări s-au produs și eu sper că noile echipe vor face o lucrare remarcabilă.

Consider că aveți conducători foarte buni în biserică, persoane care sunt conștiente de posibilitățile pe care le au, poate pentru un scurt timp, să facă lucruri noi pentru predicarea Evangheliei. Eu sper că noii conducători de la conferințe și uniune vor putea să dea un elan extraordinar lucrării din Uniunea română. Aceasta este speranța cu care părăsesc uniunea noastră, că Dumnezeu vă va ajuta să profitați din plin de toate ocaziile pe care le aveți încă, de ușile pe care El le deschide pentru a face ca lucrarea Sa să înainteze. Puneți în lucrarea lui Dumnezeu același spirit de sacrificiu, de iubire și de consacrare pe care le-ați manifestat în lungii ani ai opresiunii, atât de plini cu dificultăți. Restul este partea lui Dumnezeu, El Își va face partea și veți crește necontenit. Acestea sunt dorințele mele pentru biserica din România.

Vă mulțumim și va așteptăm să reveniți în România la Comitetul executiv al uniunii, în luna noiembrie a acestui an.

Tineretul este speranța noastră

Raportul președintelui

Am avut privilegiul deosebit ca, în ultimii trei ani, împreună cu frații mei colegi, să urmărim și să dirijăm împlinirea hotărârilor Adunării generale din 26 iulie 1992. Acum trei ani, Comitetul de hotărâri a propus Adunării generale a conferinței următoarele directive de urmat: „Să se îndeplinească mandatul bisericii în toate cele trei dimensiuni: mărturisire, slujire și păstorie. Mărturisirea să se realizeze prin adunări publice și seminarii. Să se facă organizarea districtelor în interes misionar în vederea pătrunderii în teritorii noi...”

Acum trei ani, când am primit însărcinarea bisericii, un frate al nostru și sol al Domnului mi-a dat un sfat care spunea: „Vegheați asupra unității și păcii în comitetul conferinței și între colegii pastori. Acesta este secretul succesului în a vă împlini mandatul...”

Am socotit că este sfatul lui Dumnezeu și pot mărturisi azi că experiența colaborării cu frații mei colegi a fost un suport spiritual pentru mine. Am colaborat într-un climat de pace și părtășie spirituală. Am luptat ca în atmosfera de lucru a personalului conferinței să domine spiritualitatea și manifestarea darurilor duhovnicești.

Relația dintre comitetul conferinței și corpul pastoral s-a înscris pe o linie luminoasă și ascendentă, reflectându-se în părtășia dintre pastori, cu toate diferențele legitime. Prietenia dintre ei a avut ca urmare colaborarea între comunități și districte. Cazurile contrare apărute în câteva locuri ne-au întristat și ne arată că lupta pentru toleranță și înțelegere trebuie continuată.

Nașterea conferinței noastre, în miezul timpului de tranziție, a ne-

cesitat descoperirea de ținte și de noi orientări și aceasta a atras după sine șovăiri, nesiguranță, poticniri, pentru care ne cerem iertare Celui ce a așteptat de la noi rezultate pe măsura darurilor Sale.

Angajarea noastră în planul Misiunii Globale a impus ca prioritate lucrarea de evanghelizare. Aceasta s-a realizat prin cele 1.449 de conferințe publice, 1.094 de seminarii de familie, prin cele 31 de comunități nou-înființate și prin multe alte acțiuni notate de Cer în cartea eroilor Domnului. În acțiunile de evanghelizare au fost antrenați membrii bisericii, tineri și bătrâni, copii mai mici și mai mari, încât mesajul Evangheliei a căpătat noi dimensiuni în inima oamenilor. Aceasta se reflectă cât de cât în cele 3.668 de botezuri și alte sute și mii de simpatizanți care stau în pragul marii hotărâri. Nu spunem că doar cei peste 1.000 de evangheliști laici formează tot potențialul de lucru al conferinței. Mai sunt multe mii cu care corpul pastoral lucrează pentru a fi activați și a porni în îm-

plinirea misiunii noastre speciale. Mulți dintre slujbașii comitetelor din comunități, împreună cu pastorii, au organizat o mare parte a potențialului celor aproximativ 6.000 de membri sub 30 de ani și, sub călăuzirea Domnului, au fost abordate peste 241 de localități fără prezență adventistă, mari și mijlocii, cu mesajul înțelept al solii. Acolo a fost semănată sămânța Evangheliei, care n-a stat mult în pământ și deja se profilează lanuri pentru secerat.

Comitetul conferinței a întocmit o strategie de lucru pentru orașele de pe teritoriul conferinței. De aceea, eforturi speciale s-au făcut pentru orașele: Curtea de Argeș, Costești, Videle, Drăgășani, Drăgănești-Olt, Filiași, Segarcea, Strehăia, Motru, Țicleni, Orșova, Mătăsari și altele. Acestea constituie puncte strategice pentru planul de perspectivă al dezvoltării lucrării. Pentru o etapă viitoare se impune a se avea în atenție județele Mehedinți, Gorj, Dolj și Vâlcea, unde nu avem încă prezență în câteva orașe ce reprezintă o importanță specială. Folosesc această ocazie să mulțumesc corpului pastoral și al misionarilor sponsorizați pentru angajamentul lor special în lucrarea din iarna trecută. Domnul va răsplăti fiecăruia pentru efortul deosebit din anul evanghelistic încheiat în iunie anul curent. Nu pot să trec la altă problemă și să nu amintesc „fenomenul Peretu” unde se lucrează la proiectul celei de a cincea biserici adventiste în localitate.

(continuare în pag. 32)

Arad, 5 august. Pastori activi și veterani, un preot ortodox, un pastor baptist, dl. ministru al cultelor și câțiva copii cântă împreună! Atâta dor s-a strâns în pieptul nostru slab.

„Sabia Domnului și a lui Ghedeon!”

Craiova, dimineața zilei de joi 24 august 1995. Pe măsură ce se apropia ora 9, strada 24 Ianuarie devenise neîncăpătoare pentru mulțimea de autoturisme ce-și caută loc de parcare, iar capela aflată la câțiva pași de serbarea inaugurală, devine din ce în ce mai fremătătoare. Deasupra amvonului, un panou imens, dominat de o siglă multicoloră deosebit de reușită, ne dezvăluie identitatea ocaziei: Adunarea generală electivă a Conferinței Oltenia. Vom afla din raportul președintelui că e vorba de cea de-a doua adunare generală, din cadrul celei de-a treia perioadă de existență a acestei conferințe. Într-o ținută vestimentară cât se poate de oficială, toți delegații prezenți, 166, între care și câteva surori, primesc un dosar, un ecuson, un zâmbet și o strângere de mână și sporesc, în sală, atmosfera de așteptare.

E ora 9. Fratele Jean-Luc Lezeau, trezorer asociat în cadrul Diviziunii Euro-Africa, rostește Cuvântul Domnului. Subliniind, prin contrast, criteriile unui conducător, vorbitorul insistă până la detaliu asupra pedagogiei lui Dumnezeu în cazul alegerii lui Ghedeon (Judecători 6). Este băiatul cel mai mic, din cea mai mică familie, din cea mai mică seminție a lui Israel. Pentru că el însuși nu se consideră competent pentru funcția de general de armată, cere - cu îndrăzneală - o triplă confirmare a chemării din partea Celui ce l-a ales. Dumnezeu

Romulus Chelbegean

„sabotează” sistematic planurile militare cantitative ale lui Ghedeon, impunându-i selectarea armatei după criterii spirituale până la limita ab-

PERSONALUL ALES ȘI COMITETUL EXECUTIV AL CONFERINȚEI ȪLTENIA

Președinte, Virgil Peicu; **secretar**, Sabinel Bancu; **trezorer**, Daniel Geantă; **Asociația pastorală**, Mihai Mohanu; **comunicații**, Sabinel Bancu; **tineret**, Romulus Chelbegean; **educație**, Sabinel Bancu; **familie**, Romulus Chelbegean; **sănătate**, dr. Constantin Militaru; **Școala de Sabat și activități personale**, Mihai Mohanu; **libertatea religioasă**, Virgil Peicu.

Comitetul executiv: Virgil Peicu, președinte; Sabinel Bancu, secretar; Alexandru Bucuman, Nicolae Bulcă, Romulus Chelbegean, Daniel Geantă, Constantin Militaru, Mihai Mohanu, Beni Predi, Ion Radu, Eugenia Șerban, membri.

surdului. Ca om al Bibliei, dar și al cifrelor, prezentatorul calculează permanent raportul de forțe între Israel și Madian: întâi un israelit la aproximativ patru madianiți, apoi, unul la 13 și, în final unul la 450. Catastrofală situație statistică! Apoi, Dumnezeu are grijă să lovească în calitatea militară a modestei trupe: nici o armă clasică. Doar ulcior, făclie, și trâmbiță - încredere, ascultare și stornicie. „Cele trei cete au sunat din trâmbiță și au spart ulcioarele, au apucat făclile cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune și au strigat: «Sabia Domnului și a lui Ghedeon!» Au rămas fiecare la locul lui în jurul taberei” (Jud. 7,20-21).

După ce, prin studiul Cuvântului și puternice rugăciuni de consacrare,

fiecare delegat și-a găsit „locul lui în jurul taberei” și s-a decis să rămână un purtător al armelor sfinte, sub binecuvântatele acorduri ale cântării „De mână du-mă, Tatăl” interpretată de un tânăr quartet bărbătesc, lucrările administrative au putut începe.

Prezentarea raportului președintelui a stârnit un val de comentarii atât din partea pastorilor, cât și din partea laicilor. Toți cei înscriși la cuvânt au subliniat mai ales faptul că dincolo de ușa pe care scrie „Președinte” au găsit întotdeauna cu totul altceva: fie un om al rugăciunii, fie un bun sfătuitor, fie un părinte împreună simțitor, fie un coleg, un prieten sau un frate. Binecuvântate fie astfel de neconcordanțe! Atenția președintelui pentru comunitățile mici, nou-născute sau cele cu multe „oi negre” în timpul întregului său mandat, a fost deosebit de călduros apreciată. Nu e de mirare că, după procedura de rigoare (alegerea comitetului de organizare și celor trei comitete de lucru cu vot unanim), la foarte puțin timp după alegerea lui, comitetul de numiri revine cu propunerea: pastorul Virgil Peicu - președinte. Cu o majoritate covârșitoare de voturi

(vot secret, 159 pentru, 8 contra), propunerea devine hotărâre a adunării generale. Este ora prânzului. Delegații pot merge liniștiți la masă.

Într-un stil mai oficial sau mai personal, în timpul după-amiezii rapoartele diverselor departamente continuă să aducă informații tuturor comunităților conferinței. Secretariatul, trezoreria, evanghelizarea, sănătatea și temperanța, tineretul, colportajul, trec rând pe rând, pe sub toiagul votului adunării.

Ca un experimentat „lup de mare”, deprins să folosească forța vântului și valorilor exclusiv pentru avansarea corăbiei bisericii, fratele Aron Moldovan, secretar al uniunii, președintele de drept al acestei adunări, conduce de fiecare dată cu

măiestrie discuția la bun liman, identificând la timp stâncile ascunse sub aparente declarații de dragoste.

De-a lungul întregii zile, atmosfera e spirituală, destinsă, deschisă, constructivă.

În jurul orei 20, după ce lucrările comitetului de planuri și ale celui de acreditări au fost deja votate, sosește în sală mult așteptatul comitet de numiri. Se citește lista.

Nici un murmur, nici o returnare a listei. Votul secret exprimat în dreptul fiecărui nume se concretizează într-o majoritate marcată de 15-27 delegații contra. Mai în glumă, mai în serios, un coleg comentează cu tăle: „Regula e simplă: cei care sunt buni doar la ceva anume, au rămas în același loc, iar cei care sunt capabili și de altceva, au primit alte răspunderi decât cele pe care le aveau înainte.”

(urmăre din pag. 30)

Spiritul acestui fenomen s-a extins în Teleorman, aprinzând flacăra speranței în multe localități fără prezență adventistă. Să-mi fie iertat dacă dintre multele exemple de biruință din toate județele și din toate districtele amintesc și mulțumesc lui Dumnezeu pentru lucrarea de la Curtea de Argeș - citadelă a ortodoxiei române. Experiența acestei lucrări ar putea constitui unul dintre cei mai frumoși psalmi de laudă.

Amintesc înaintea Domnului și a dvs. minunata lucrare din penitenciar care a avut ca exponenți importanți pe frații Constantin Popescu și Traian Moș, care în penitenciarul din Craiova au avut o acțiune deosebită, ajutați de alți colaboratori.

În domeniul educației, am făcut o experiență care a fost și dulce și amară în sufletul nostru. S-au pus bazele unui Liceu adventist, cu un număr de peste 150 de elevi ce compun anii I, II și III. Așteptăm ca această instituție de învățământ să aducă cât mai curând roade pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Înmulțirea comunităților, prin înființare și pătrunderea în localități noi, a creat o nevoie specială pentru case de rugăciune. Aceasta a cerut o chibzuire foarte atentă a fondurilor

Cuvântul de încheiere rostit atât de președintele uniunii, cât și de cel al conferinței, cuprinde mai ales sensibilizatoare mulțumiri pentru toți colaboratorii de până acum și încurajări pentru noii colaboratori. „A fost o experiență care m-a îmbogățit și impresionat foarte mult”, declara public fratele Bocăneanu, „Aveți în această conferință mulți oameni minunați despre care, în comitetul de numiri, s-au spus lucruri entuziasmante. Regret că n-am putut face un comitet al conferinței mare de tot... Dar, prin chiar faptul că oamenii aceștia atât de valoroși se vor întoarce acasă la familiile, comunitățile și districtele lor, lucrarea lui Dumnezeu are de câștigat.” Este ora 21 și 25. În mod solemn, fratele Moldovan declară închise lucrările adunării generale.

bănești. Cu greu am făcut față la această problemă. De un real ajutor au fost dărnicia și sacrificiul fraților.

La începutul mandatului, sediul conferinței era amenajat într-un spațiu impropriu. Domnul ne-a ajutat să ridicăm un edificiu cu trei etaje, care acoperă în prezent nevoile conferinței pentru sediu și locuințe pentru personal. Binecuvântările materiale pot fi dovedite prin cele 14 case de rugăciune inaugurate, cu alte peste 42 aflate în stadii avansate.

În timp ce întreaga biserică a fost angajată în activități misionare, o mare parte a atenției noastre a fost reținută de activitatea internă a bisericii. Pregătirea comunităților pentru asimilarea noilor veniți a cerut pastorilor o activitate susținută. Pregătirea unui loc pentru noii veniți a determinat multe comunități să se gândească la construcții de biserici noi. Aceste activități au angajat biserica și drept urmare am constatat o micșorare a numărului de probleme și necazuri în biserică. Șocul produs de integrarea tineretului în administrarea bisericii a fost trecut cu bine și problemele aparente în unele locuri se sting în timp.

S-ar putea ca, în urma prezentării rapoartelor, să se constate că multe lucruri au fost făcute, dar sunt sigur că mai multe au rămas nefăcute. Pen-

În loc în încheiere. A doua zi dimineața, vineri la ora 8, unul dintre delegații de pe lista oficială își face apariția pe holul birourilor conferinței, în aceeași ținută vestimentară sărbătorească pe care au avut-o toți colegii dânsului, ieri. Președintele îl întâmpină cu un zâmbet larg și îngăduitor:

„Bine ați venit, frate! Pacea Domnului! Pofliți!”

„Pacea Domnului, frate Peicu! Știi... de fapt trebuia să vin ieri; dar, am avut treabă, și m-am gândit că - nu se poate! - alegerile o să dureze și astăzi...!”

„Cum?! Numai astăzi?” se face președintele a nu înțelege. „Eu mă rog Domnului ca alegerile acestea să dureze cel puțin trei ani, de-acum înainte! Du-te liniștit acasă și roagă-te și matală pentru asta...!”

tru unele ne asumăm responsabilitatea, pentru altele limitele noastre firești au fost o piedică, iar altora poate nu le-a sosit vremea. Dincolo de amărăciunea lucrului nefăcut, suntem recunoscători „căci, Tu, Doamne, ne dai pace și tot ce facem noi, Tu împlinești pentru noi” (Is. 26, 12).

1 2 Ilustrațiile copertei

4 3 1. Delegații Diviziunii, Erich Amelung și Ulrich Frikart, împreună fr. Niculescu, poliglotal uniunii. 2. Sala noii comunități din Arad, gazdă excepțională a adunării. Fr. Nelu Dumitrescu prezintă raportul. 3. Doi dintre scrutatori numără buletinele de vot. 4. În fața comunității, forfota febrilă a muncitorilor a lăsat loc prezenței joviale a delegaților.

Foto: Constantin Bencea

Publicația oficială a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Adresa redacției: Curierul Adventist, str. Valeriu Braniste 29, 74124 București, Oficiul poștal 20, tel. 323 48 95.

ISSN 1220 - 6725
Anul LXXII nr. 9